

2/11

február - únor
2011

ročník 81

Rozsievac Rozsévac

Časopis Bratskej jednoty baptistov

Časopis Bratrské jednoty baptistů

Pamäťajte na tých, čo vás viedli
a hlásali vám Božie slovo...
Ježiš Kristus je ten istý včera,
dnes i naveky.

Hebrejom 13, 7-8

Vladimír Dvořák
nás predišiel do večnosti

Téma čísla
Móda a zvyklosti

Mbonji Marková

Hospodine, ty o mně víš ...
(Žalm 139)

Vpátek 26. listopadu 2010 jsme se rozloučili ve vinohradské modlitebně se sestrou Mbonji Markovou roz. Fričovou. Zemřela ve věku 91 let dne 10. listopadu 2010.

Sestra Mbonji Marková se narodila v Brně 22.4.1919 manželům Fričovým. Bratr kazatel Otto Frič byl prvním českým baptistickým misionářem. Působil prostřednictvím německé misie v Kamerunu ve městě Duala, později na hlavní stanici v Nyamtang. Tam se seznámil s diakonkou misie, sestrou Hermínou Winklerovou. V listopadu 1910 uzavřeli manželství. Měli spolu čtyři děti: Ottu (1911), Boženu zvanou Enu (1913), Hermínu zvanou Inku (1914) a Mbonji (1919). Mbonji byla tedy nejmladší dítětem a narozená s určitým věkovým odstupem. Byla, jak o tom sama vyprávěla, hýčkaným dítětem. Narodila se do křesťanské rodiny a vyrůstala v křesťanském prostředí, v rodině kazatele. V té době bylo v Brně hodně mládeže, do které dorostla i Mbonji. Velice jí těšilo patřit do skupiny mládeže. Z jejich vzpomínek víme, že takřka celý týden byl vyplněn sborovými aktivitami. Moc ráda chodívala do sboru. Když jí bylo dvaadvacet let, odešla do Prahy. Dva roky bydlela u své starší již provdané sestry Eny. „Být dcerou kazatele nebylo lehké, oči členů sboru hlídaly každý náš čin,“ vzpomínala Mbonji. „To, co si mohli druzí dovolit, my jsme nemohli. Tatínek byl velmi laskavý člověk, přísnost byla hlavně na straně maminky. A tak se stalo, že když jsem byla puštěna do světa, chtěla jsem mnohé zkusit. Ale vím, že všechno nebylo k užitku a podle Boží vůle. Mnohdy mě obviňovalo svědomí, Pána jsem však nikdy neopustila.“

Přes různé životní problémy zůstala sestra Mbonji v osmatřiceti letech sama se svým synem Michaelm. Mbonji dále opatrovala svoji nemocnou sestru, která byla v roce 1979 odvolána do nebeského domova. Poté se Mbonji ve svých šedesáti letech intenzivně věnuje práci ve vinohradském sboru. Navštěvuje druhé, povzbuzuje je a pomáhá i prakticky. Píše dopisy opuštěným lidem ve svém okolí i mimo Prahu. Několikrát také navštívila svého syna Michaela a svoji sestru Inku s její rodinou v Kanadě. Vzpomínala: „Jsem vděčná, že mne můj Pán neopustil. Čím jsem starší, přitahuje mě k sobě stále blíž.“

Manželé Fričovi v Kamerunu

Mbonji v roce 1934

Mbonji se synem Míšou

Otto Frič v Kamerunu

vě byla Mbonji oblíbená. Měla stále smysl pro humor a byla dobré myslí. Radostně vždy vítala ty, kteří přišli na návštěvu. Pobyt v Krabčicích byl nedlouhý – od února do listopadu.

Do nebeského domova byla odvolána zcela náhle. V neděli si užila návštěvu svého syna a ve středu dopoledne ji přišli navštívit dva bratři z vinohradského sboru. Po jejich odchodu skonala kolem poledne ve svých jednadvadesáti letech. Bylo to 10. listopadu 2010.

Jsme Pánu Bohu vděčni za život sestry Mbonji Markové. Byla příkladnou Boží služebnicí. Čest její pamáce.

*Mlčky Ti dávám náruč květů,
má mysl už je bez rozletu.
Nepíšu verše ani básně,
jenom Ti přeji, ať je Ti krásně.
At' Tvoje zahrada vzkvétá
od jara do pozdního léta.
At' Tě její krása hladí,
všechnu péči vynahradí.*

Jana Kubaňová
redakčně kráceleno

Obsah

Mbonji Marková (J. Kubaňová)	/2
Chvála nových začiatkov (V. Dvořák)	/3
Reagujte! Alebo lepšie - ukazujte smer (I. Čonka)	/4
Postmodernismus - dává slovum nesprávny význam (K. Sedláček)	/5
Sociálni evangelium je marxismus v kresťanském preveleku (M. Nosáľová)	/6
20 let DĚTSKÉ MISIE v ČR (Ing. Z. Šíkula)	/7
Báseň - Úsměv	/8
Nezabudnite rozhodnúť o 2 % vašich daní (J. Szőllős)	/9
Webové stránky Misijného odboru (P. Novosad)	/10
Povzbudenie na ceste vieri (D. Hanesová)	/11
Historie matka moudrosti (V. Pospíšil)	/12
Nalezena...poslední závět (J. Titěra)	/13
Betelné zaštítia (M. Kern)	/14
Božie evanjelium - Viera (P. Varga)	/15
Prosba - báseň (J. Dybová)	/16
Pomoc obětem humanitárni krize v Kyrgyzstánu (G. Foth)	/17
Ženu statečnou kdo nalezne? (J. Kubaňová)	/18
Sedemdesiatka brata kaz. J. Stupku (K.Kv.)	/19
Báseň - Bože, chcem Ti podakovať (V. L.)	/20
Krst vo Vavrišove - správa formou dialógu (I. Čonka)	
Večeře seniorů v Ostravě (E. Poloha)	
Inzercia - Radio 7	
Kroky k manželskej intimite I. - pozvanie	
Predplatné časopisu Rozsievac	
Slúžil a svietil na Božiu slávu (J. Szőllős)	
Vejdi, služebníku věrný (V. Pospíšil)	
Za Vládom (J. Horovka)	
Spomienka bývalého technického redaktora a sadzacha (L. Betko)	
Čriepky zo stretnutí s bratom V. Dvořákom (J. Pribula)	
Záračné rozsievanie (S. Kráľ)	
Rozloučení s Vladom Dvořákem - báseň (L. Hallerová)	
Pane, si skrytý - báseň (M. Kondač)	

Časopis
Bratské jednoty
baptistov v ČR
a Bratskej jednoty
baptistov v SR

Šéfredaktor Stanislav Kráľ.
Zástupca šéfredaktora Jan Titěra.
Redakčná rada: S. Baláz, M. Kešjarová,
M. Horáčková, K. Kvačková, V. Pospíšil,
E. Pribulová, E. Titěrová,
Grafická konцепcia časopisu
a prílohy ZRK: Anton Vrana.
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová,
M. Horáčková, L. Uhrinová a M. Matoušková.

Redakcia a administrácia:
Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súlovská 2,
821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45.
E-mail: rozsievac@baptist.sk

Vychádza desaťkrát do roka.

Cena výtlačky 1,35,- Euro, predplatné na rok 13,50,- Euro + poštovné pre domáčich (CR a SR) jednotlivých odberateľov 6,- Euro na rok. Poštovné pre zahraničie 27,- Euro na rok.

Bankové spojenie:

ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800,
var. symbol 911 840.
SR: SLSP Bratislava, číslo účtu 11489120/0900,
var. symbol 888.

Platby zo zahraničia:

Názov účtu: Rozsievac - časopis Brat.jed.baptistov
Súlovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika
číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900
S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC
REUTERS SVBR, SVBS, SVBT, SVBU

Objednávky:

ČR: BB, Výkonný výbor v ČR,
Na Topolce 14, 140 00 Praha 4
SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR,
Súlovská 2, 821 05 Bratislava

Uzávierka obsahu čísla 2/2011: 20. 2. 2011
Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava
ISSN 023/6919 - MK SR 699/92

Chvála nových začiatkov

„Všetko má svoj čas a každé počínanie pod nebom svoju chvílu. Je čas narodiť sa i čas umierať, čas búrať i čas stavať, čas plakať i čas smiať sa...“

Tak to napísal asi pred troma tisícmi rokov múdry „Kazatel“ kráľ Šalamún, keď sa zamýšľal nad behom ľudského života (Kaz 3, 1 – 8).

A tak je to v našom živote dodnes. Je čas práce, je aj čas odpočinku. Každý koniec znamená súčasne aj nový začiatok!

Jeden český básnik napísal:

Bílym šátkem mává, kdo se loučí...
Každého dne se něco končí,
něco krásného se končí...
Usměj se uslzenýma očima!
Každého dne se něco začíná,
něco překrásného se začíná ...

Apoštol Pavel to v liste Korintanom vyjadril inak: „Ak je niekto v Kristu, je novým stvorením. Staré veci sa pominuli a hľa, nastali nové“ (2K 5, 17).

Skončil sa čas odpočinku, skončilo sa možno niečo krásne, na čo budeme radi spomínať. No nie so smútkom, ale s vďačnosťou, že sme sa mohli osviežiť, nabrat nové sily na plnenie nových úloh, ktoré má pre nás Pán. A to nové, čo sa začína, bude iste krásne, pravda, ak... sme v Kristu.

Pán mne i Tebe hovorí: „**Syn môj, chod' dnes pracovať na vinicu!... Žatvy je mnoho, ale pracovníkov málo**“ (Mt 9, 37).

Nové začiatky, nové úlohy, nové možnosti, nové perspektívy, nové vízie... Aká je to milosť, že nás Pán nezavrhol za to, čo sme vykonali zle, za to, čo sme mali vykonať, a nevykonali! Aká milosť, že staré veci sa pominuli a nebeský Otec zahodil naše hriechy za seba (Iz 38, 17) a nebude ich už spomínať (Iz 43, 25)!

Preto, „**syn môj, chod', chod' pracovať!**“ A neobzeraj sa pritom ani späť, ani okolo seba. Lebo ak by si sa pozeral na dianie v tomto svete, na smer, ktorým sa svet ubera, nenašiel by si veľa dôvodov na radostný úsmev, na optimizmus, skôr na beznádej, rezignáciu, že my tu už veľa nezmôžeme, že pre nás platí už len to: „**Drž to, čo máš, aby ti nik nevzal tvoju korunu**“ (Zj 3, 11).

Ale nie tak, moji bratia a sestry! Golgotský víťaz nerezignoval, On je Pánom aj dnes, On aj dnes koná nové veci a do práce na svojej vinici volá aj teba. Ak si sa rozhodol byť poslušný a plniť poslanie, ktoré ti určil, môžeš pevné stáť a jasným pohľadom sa pozerať do budúcnosti, pretože tvojou budúcnosťou je Ten, ktorý o sebe povedal:

Ja som cesta i pravda i život (J 14, 6).

Ja som chlieb života (J 6, 35).

Ja som studnica vody živej (J 14, 4).

Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec (Zj 1, 8).

Ja som s vami po všetky dni až do konca sveta (Mt 28, 20).

Všetko má svoj čas, počiatok i koniec... Skončil sa čas odpočinku, začína sa čas práce. **Něco překrásného se začíná...**

Vladimír Dvořák

Tento úvodník napísal br. V. Dvořák v roku 2000. Je príkladom nadčasovosti a určitej prorockosti jeho odkazu a služby aj dnes...

Stanislav Kráľ
šéfredaktor

(Fotografia Vladimíra Dvořáka je z roku 2008)

Reagujte!

Alebo lepšie – ukazujte smer!

Igor Čonka

Stáhovanie hudby a filmov stúpa rovnako ako zisky hudobného a filmového priemyslu – Existuje ešte súkromie na internete?

– 2012 – Apokalypsa, alebo iba mýtus? – Máme právo obmedzovať deti v prístupe k informáciám?

Takéto a podobné články nájdete takmer pravidelne na internete aj v dennej tlači. Otvárajú sa nám nové sociálne otázky – imigrácia, skrytá chudoba a rozpad tradičného hodnotového systému. Sme zasadení do politického systému Európskej únie podobnému obrovskej skladácke, v ktorej pomaly nik nevie, kto a podľa akého vzoru ju skladá, ale všetci sa zhodujú na tom, že ak vyberiete akýkoľvek dielik, tak to bude mať hrozné dôsledky. V subkultúre našich zborov, žiaľ, dnes reagujeme na otázky, ktoré mali byť zodpovedané predvýberom, a bojíme sa otvoriť tie, ktoré boli na stole včera. Niekedy sa dokonca podobáme ruskej cirkvi, ktorá počas bolševickej revolúcie riešila farbu liturgického rúcha. Cirkva prvých storočí dokázala veľmi kvalitne vycítiť, na čo je potrebné reagovať, a v niektorých prípadoch sa hýbala oveľa flexibilnejšie ako my dnes. Predstava, že tu ide iba o technický pokrok, je mylná. Práve v tom robíme často chybu, keď si predstavujeme

„modernosť“ a „aktuálnosť“ iba v oblasti využívania projektorov, prezentácií a inštalácie statickej webstránky. Nič nemôže byť ďalej od pravdy. Práve naopak – je to schopnosť vstúpiť do diskusie s relevantným pohľadom, ktorá nás robí modernými – nie technická vyspelosť.

Chcel by som to ukázať na príklade dvoch výnimočných kresťanských pracovníkov.

John Piper je starší, ako si mnogí z nás chcú priznať. Jeho knihy, kázne a prednášky sú plné radostného pohľadu, ktorý on sám nazýva kresťanský hedonizmus. Forma jeho kázania je podobná kázňam vo väčšine bežných baptistických zborov a napriek tomu, že sa pravidelne vyjadruje k väzonym otázkam aj cez internet, jeho hlavnou doménou bude asi stále hoorené a tlačené slovo.

Akýmsi protipóлом v správaní a vyjadrovani je Mark Driscoll. Nekonvenčný kazateľ, ktorého mnogí spoznajú v knihe Smutný ako jazz. Jeho kázne sú preplnené jazykom, ktorý v cirkvi nepočujete. Bez problémov káže o idiotoch v politike alebo o sexuálnom uspokojovaní v manželstve. Jeho metódy sú typické pre moderné cirkevné hnutia – má blog, pravidelne prispieva svojimi myšlienkami na sociálnu sieť Twitter, kde majstrovsky využíva maximálny limit 160 znakov, zdieľa

svoje myšlienky cez svoju skupinu na Facebooku, kde nielen informuje, ale aj získava nových záujemcov o misijné a sociálne projekty. Materiály šíri zásadne pod liberálnymi licenciami, pri ktorých nikoho nenapadne, že „stáhovanie“ by mohlo byť nelegálne. To, v čom sú obidva veľmi podobní, je ich konzervatívna teológia a pohľad na Boha, Božie riešenia a svet okolo a schopnosť vniest tento pohľad do aktuálnych otázok.

A v tejto oblasti nezáleží ani tak na technickom vybavení, ako skôr na schopnosti učiť sa a byť otvorený novým výzvam. Toto všetko nejde bez zmeny postoja a vnútornnej premeny a nie zmenu technológie.

Nie je totiž nič horšie ako staré víno v nových mechoch. Preto predstava modernosti, ktorá spočíva v nákupu ďalšej aparátury, ďalšieho softvéru alebo drahšieho hudobného nástroja je nerozumná a skreslená.

Na záver podobného článku sa čaká akési usmernenie do praktického života.

Kúpiť do zboru čítačky elektronickej kníh? Vymeniť štruktúru staršovstva za manažment a nahradíť zborové hodiny valnými zhromaždeniami? Alebo by sme mali mať 3D projektor? A čo tak zrušíť biblickú s malou návštěvnostou a posielat radšej každému veršík ako SMS?

Mal by som ešte minimálne dvadsať podobných nápadov, ale ani jeden nemá skutočné spojenie s tým, o čo v prípade života na pulze doby ide.

se do normálneho stavu. „Láska se nezažívá. Láska se žije.“ polemizovala s rozšíreným názorem Brigita Vimrová.

Další slovo, ktorým se seminár zabýval, je „dávání“. Tento výraz je dezinterpretovaný a zneužíván několika způsoby. Nejrozšířenějším z nich je podle Brigity Vimrové „něčeho se zříkat“, „ztrácat“, „něco obětovat“. Tento postoj však vede k postoji „sběratele“, který svůj život zasvětí „sbíráni“ zážitků, úspěchů a dalších věcí.

Stejně mylný je „tržní charakter dávání“. „Člověk je ochoten dávat, ale jen výměnou za to, že také dostává,“ vysvetlila tento stav přednášející

Postmodernismus dává slovům nesprávny význam

V minulém roce vyslechli návštěvníci setkání evangelizační služby PrimeNet přednášku podnikatelky Brigitě Vimrové, která hovořila o postmodernismu a jeho dopadu na životy lidí.

Ve své přednášce se Brigitě Vimrová zaměřila na pojmy, které jsou pro postmodernismus klíčové.

Hlavním pojmem je podle ní „pravda“, přičemž v postmoderní době má každý „svou pravdu“. Tato mnohost však vede k zatemnění a zmatení významu mnoha slov, která mají pro různé lidi různé významy, což může vést až k neschopnosti komunikovat.

Nejzneužívanější slovo, kterému postmodernismus příslíká jiný význam, než jaký mu původně přísluší, je podle Brigitě Vimrové „láska“. Tento výraz je v současnosti prezentován

jako „cit“, „emoce“, „vášeň“, „prožitek“, jeho pravý význam však podle vedoucí semináře je „postoj“, „rozhodnutí“ a „závazek“, vědomý a slobodný akt.

Současnost zaměňuje „lásku“ za „zamilovanost“, krátkodobé vzplanutí, způsobované fenylethylaminem, chemickou látkou, produkovanou naším tělem. Zatímco Bible říká, že „lásku nikdy neskončí“, upozornila Brigitě Vimrová, že člověk se může za život „zamilovat“ nejvíce dvakrát až třikrát. Navíc fenylethylamin vydrží v lidském těle průměrně tři měsíce, protože poté již hrozí na této látce závislost a tělo jej začne potlačovat.

Zátež, kterou „zamilovanost“ na lidský organismus vyvíjí, je podle přednášející srovnatelná se stresem. „Láska“ je naproti tomu tvořivý, vědomý, volný akt, ke kterému je zapotřebí, aby se lidský organismus se „zamilovaností“ vypořádal a navrátil

s tím, že tento postoj je vlastní lidem, kteří již „odmítají tvorit“ a od svého života požadují jen jistotu. Pro zbožné lidi je zase často vlastní mylný postoj „dávání“ jako „ctnosti ve smyslu oběti“. Tito lidé podle vedoucí semináře postupně začnou chápát „dávání“ jako povinnost a nakonec ztratí schopnost prožívat radost.

Správný význam slova „dávání“ Brigitu Vimrovou převzala z díla psychologa Ericha Fromma, který „dávání“ charakterizoval jako „projev nejvyšší moci“ jednotlivce. „Samým aktem dávání prožívám svou vlastní sílu, své vlastní bohatství, které mi bylo dáno, svou vlastní moc,“ vysvětlila. „Když dávám, zažívám sám sebe překypujícího, rozdávajícího, živého a proto radostného.“

Brigitu Vimrovou pak připomněla, že k plnému životu je zapotřebí znát sám sebe a také nebát se selhání. Ta jsou nevyhnutelná. „Raději to udělete tisíckrát špatně, ale dělejte to jako vy, ať je to vaše tvorba,“ varovala přednášející dále, protože „napodobování“ ostatních nakonec vede ke ztrátě vědomí vlastní životnosti.

Třetím slovem, které na semináři zaznělo, je „peče“, kterou si podle Brigitu Vimrovou lidé často pletou se „starostlivostí“. „Pečovat“ přitom znamená „uplatnit sám sebe, protože vím, co znamenám“, zatímco hlavním motivem „starosti“ je strach ze selhání. Zvláště v oblasti vztahů a podnikání je však strach špatným motivem, protože vyčerpává toho, kdo se „stará“. Člověk, který zná sám sebe a „pečeje“ o svou firmu nebo rodinu, se nenechá zlomit nesnázemi, zdůraznila přednášející.

Ctvrtým slovem, kterému současnost dává špatný význam, je zodpovědnost. Brigitu Vimrovou uvedla, že se jedná o vůbec nejfrekventovanější slovo současnosti, a poukázala na fakt, že toto slovo je derivováno od termínu „odpověď“, zatímco v současnosti obvykle dostává význam „naplňovat něčí představu“, „dostát svým povinnostem“.

„Být zodpovědný znamená „hledat odpovědi na otázky“,“ vysvětlila přednášející. „Když chci být zodpovědný (...), musím si stále klást otázky a hledat odpovědi, co moje rozhodnutí přinese.“

Dalším slovem, kterým se Brigitu Vimrovou zabývala, je „poznání“. Toto slovo je velmi důležité pro tvorbu našich životů, prohlásila, avšak v současné společnosti je velice často zaměňováno za výraz „mít vědomost“. Vědomosti jsou podle slov přednášející důležité, avšak jsou jen součástí poznání. Základem poznání je poznat sám sebe. Bez toho budeme pouze

usilovat o změnu lidí kolem nás, zaznělo na semináři. „Největší hloubka poznání je v pochopení, že ten druhý je naprosto odlišný, naprosto rozdílný, takže ho vůbec nechápu, ale strašně ho miluji,“ řekla Brigitu Vimrovou.

Posledním termínem, o jehož správném významu přednášející ho vysvětlila, je „úcta“. Úcta je dnes často podmiňována prokázáním vlastních schopností, avšak jeho mezinárodní varianta „respekt“ je podle slov Brigitu Vimrovou odvozena od slovesa „dívat se“. „Úcta znamená vidět druhého člověka takového, jaký je, a tak si uvědomovat jeho jedinečnou osobnost.“ Podmínkou k projevování plné úcty k druhému je znalost sebe sama. „Úcta je svobodný projev lásky,“ zakončila Brigitu Vimrovou tuto část svého semináře.

Kamil Sedláček
www.krestandnes.sk

Sociální evangelium je marxismus v křesťanském převleku

Nejprodávanější křesťanský autor, sociální aktivista a pastor megasboru Rick Warren označil sociální evangelium, které mnoho církví podporuje, jako „marxismus v křesťanském převleku.“

„Nemusíme se starat o vykoupení, kříž, pokání. Vše, co musíme udělat, je vyměnit sociální struktury společnosti. Pokud bychom tyto společenské struktury udělali lepšími, svět by se stal lepším místem,“ popsal Warren víru propagátorů sociálního evangelia ve svém rozhovoru pro Beliefnet.com, informují o tom americké noviny The Christian Post.

„Opravdu, v mnoha ohledech to byl jen marxismus v křesťanském převleku,“ kritizoval. „Byla v té době móda, že pokud vykoupíme společnost, pak člověk bude automaticky lepší.“ Warren, uznávaný jako jeden ze sociálně nejaktivnějších křesťanů, se nedržel zpátky v kritice těch, kteří si říkají křesťané, ale zaměřují se na tělo. Usilují o to, učinit svět lepším místem tím, že řeší otázky chudoby, nemoci, sociální a rasové sprave-

dlnosti. Neřeší otázku lidské duše a srdce člověka. Rick Warren ale také nesouhlasil s druhým extrémem - křesťany, kteří opomíjejí tělo a starají se jen o duši a osobní morálku.

„Kdo má pravdu? Podle mého názoru mají pravdu obě skupiny,“ dodal Warren. „Mé přání jako pastora je přinést tyto dvě křídla zase dohromady. Potřebujeme obojí.“

„Je velmi jasné, že Ježíš pečoval o obojí - tělo i duši. Staral se o osobní i společenské problémy. Obojí je důležité. Došlo ale k rozdělení,“ uvedl.

„Historicky vzato, evangelikální představitelé se snažili měnit společnost,“ upozornil Warren. Evangelikálové usilovali o zrušení otroctví a stáli také v popředí hnutí za volební právo žen a zákonů proti dětské práci. „To je celá moje práce, připomenout, co já nazývám evangelikalismus 19. století,“ řekl Warren a poukázal na rozdělení protestantismu v 20. století, na protestanty, kteří zdůrazňují sociální evangelium, a evangelikály, kteří zdůrazňují mravnost a spasení.

Evangelikální pastor poznamenal, že protestanti „vymírají“, a poukázal na to, že tyto denominace za posledních 40 let neustále ubývají, zatímco charismatici a evangelikálové soustavně rostou.

„Je velmi jasné, že Ježíš pečoval o obojí - tělo i duši. Staral se o osobní i společenské problémy. Obojí je důležité. Došlo ale k rozdělení.“

R. Warren

Markéta Nosálová
www.krestandnes.cz

Již více než 70 let si Bůh používá Dětskou misii (originální anglický název Child Evangelism Fellowship® - CEF), která prostřednictvím znovuzrozených křesťanů naplňuje tři základní cíle:

1. přinést evangelium dětem, které je dosud neslyšely,
2. utvrzovat je ve víře pravidelným vyučováním z Božího slova,
3. začlenit je do nejbližšího církevního sboru na biblických základech.

V březnu letošního roku uplyne 20 let od okamžiku, kdy byla Dětská misie oficiálně registrována v tehdejší ČSFR.

Z historie

Historie CEF se začala psát na počátku minulého století ve Spojených Státech. Její zakladatel, Jesse Irvin Overholtzer, vyrůstal v křesťanské rodině. Když byl ve svých dvanácti letech Božím slovem obviněn z hříchu a hledal pomoc u své matky, uslyšel jen strohou odpověď: „Jsi na to ještě moc malý.“ Až při studiích na kolejí slyšel znova evangelium a přijal Krista jako svého Spasitele. Později, když už byl pastorem, četl v jednom kázání Charlese Spurgeona větu: „Dítě ve věku pěti let, které je dobře vyučováno, může opravdově uvěřit a být znovuzrozeno stejně jako dospělý.“ Aby si ověřil toto prohlášení, začal pastor Overholtzer vyučovat děti a viděl, jak Pán Bůh mění jejich srdce. A nejen to. Pán Bůh pastora Overholtzera v roce 1937 vedl k založení CEF, která s postupem let dorostla v největší světovou evangelizační společnost se zaměřením na děti.

První misionáři CEF přišli do Evropy už v r. 1946. Mezi nimi byla i **Mildred Droppová (Loucká)**. Působila v Československu od r. 1946 do r. 1947. Potom musela naši zemi nedobrovolně opustit. Na její práci mohla v r. 1967 navázat **Trudy Kuhlmanová**, která začala navštěvovat Československo a také jiné východoevropské země. Lidé v naší zemi byli přímo hladoví po všem, co přivezla a co jim o práci s dětmi předala.

Hned po revoluci se naskytla možnost uspořádat týdenní kurz u nás. Na kurzu se ustavovala sekce pro práci s dětmi při Misijní snaze - zvaná „Evangelium dětem“. Misijní snahu tehdy vedl br. Daniel Coufal.

Na počátku roku 1991 uzrálo rozhodnutí registrovat Dětskou misii jako samostatnou organizaci, napojenou na světovou organizaci Child Evangelism Fellowship® (Dětské evangelizační společenství). Registrace proběhla dne 7. 3. 1991, národním centrem se stala Bratislava a národním ředitelem byl jmenován br. Jozef Kováč. Když byla v roce 1993 republika rozdělena, v České republice byla

20 let služby DĚTSKÉ MISIE v České republice

které podrobněji vysvětlují zvěst evangelia. Chtěli bychom poděkovat Pánu Bohu za uplynulých dvacet let se vzpomínkou na žalmistu Davida:

„Hospodine, celým svým srdcem ti vzdávám chválu, o všech divuplných činech tvých chci vypravovat.“ Žalm 9, 2

Modlete se s námi za další růst naší služby, nové spolupracovníky a místa, kde budou děti ze sekulárního prostředí seznamovány se zvěstí evangelia a základními biblickými pravdami.

registrována Dětská misie samostatně (14. 4. 1993) a centrem se stal Přibor, kde bylo již dříve ústředí pro Čechy a Moravu. Vedení služby se ujali manželé František a Libuše Pavelkovi, kteří obětavě sloužili až do konce roku 2008.

Programy Dětské misie

Dětská misie má několik typů programů, ale těmi nejdůležitějšími jsou 5 denní kluby a Kluby dobré naděje, které jsou organizovány po celém světě. Jsou to zhruba hodinové programy, které oslovují děti evangeliem uzpůsobeným jejich věku a sděleným v jejich prostředí (na sídlištích, hřištích, v bytech, školách nebo veřejných prostorách). Tyto aktivity doplňuje služba korespondenčních kurzů a letních táborů. Dětská misie rovněž vydává množství literatury a pomůcek pro vyučování dětí. Přestože DM při výrobě materiálů pro učitele sleduje nové trendy, celé generace křesťanů po celém světě má DM spojenou s vystřihovacími obrázky na flanelových tabulích, které se mimochodem stále vydávají. Nedlouhou součástí služby DM je příprava učitelů. Propracovanou metodiku mají zejména kurzy „Efektivní vyučování dětí“ (EVD), které v několika stupních připravují učitele na evangelizační programy, pravidelné vyučování a pastoraci dětí a dorostenců. Pro pracovníky, kteří obdrželi od Boha povolání ke službě dětem ve větší míře, než je vyučování v nedlné škole nebo klubu, DM pořádá tříměsíční Vzdělávací a výcvikový institut (Children's Ministry Leadership Course), který rovněž úspěšné studenty kvalifikuje pro práci v DM na plný úvazek. Za dvacet let bylo s pomocí Ducha svatého a práce velkého týmu spolupracovníků osloveno více než 100 tisíc dětí, z čehož asi 600 dětí přijalo Pána Ježíše během osobních rozhovorů či korespondenčních kurzů. Bylo rozdáno přes 130 000 evangelizačních traktátů, které obsahovaly celé evangelium, rozdáno bylo na 30 tisíc „Knih otázek“,

V letošním roce bychom také rádi připravili českou mutaci interaktivního webu DM pro děti, který již nyní v mnoha zemích světa oslovuje děti, které mají přístup k Internetu.

Ing. Zbyšek Šíkula
Národní ředitel DM v ČR
www.detskamisie.cz

ÚSMĚV

Je to tak lehké
usmát se...

Z anatomického hlediska
snadnější, než se zamračit.

Úsměv je lék,
který vždy obohatí toho,
komu je určen,
aniž by ochudil dárcе.

Úsměv přináší slunce do našich příbytků,
přináší pohodu,
žehlí vrásky utrpení a beznaděje.
Láme i hrotý nepřátelství.

Úsměv vnáší Božího Ducha
do Jeho pozemské rodiny.

A přesto
úsměv nemůže být vyzebrán
propůjčen,
či ukraden.

Může být pouze darován.
Všimni si na cestě života těch,
kteří ztratili schopnost se smát.
Daruj jim jeden ze svých
vlastních úsměvů.

Jen Bůh ví,
že nikdo nepotřebuje úsměv více
než ti, kteří jej nedokáží dát.

Je to tak lehké
usmát se.
Z anatomického hlediska...

Nezabudnite rozhodnúť o 2 % vašich daní

Nezabudnite, že aj tohto roku môžete darovať 2% zo svojich už zaplatených daní pre niektorú kresťanskú organizáciu.

Možností je mnoho. Rozhodli sme sa preto uviesť potrebné údaje o organizáciach, ktoré sú založené alebo nejakým spôsobom spojené s prácou našich cirkevných zborov BJB, ktoré sú v zozname pre poveranie 2 % na rok 2011 a o ktorých nám zbyrovi poslali informáciu. Zamestnanci, ale aj fyzické osoby, ktoré si podávajú samy daňové priznanie, môžu poukázať 2 % zo zaplatenej dane v prospech 1 prijímateľa – organizácie, ktorá je uvedená v Zozname prijímateľov 2 % na daný rok, pričom minimálna výška na poukázanie 2 % je **3,32 Eur**.

Tí, ktorí si podávajú daňové priznanie sami, musia priamo v daňovom priznaní vyplniť kolónky, komu poukazujú 2 % dane a odovzdať alebo poslať daňové priznanie do 31. marca 2011 na daňový úrad v mieste svojho trvalého bydliska. Zamestnanci, ktorým vykonal zúčtovanie dane ich zamestnávateľ, musia odovzdať alebo poslať Vyhlásenie o poukázaní sumy do výšky 2 % zaplatenej dane spolu s Potvrdením o zaplatení dane od zamestnávateľa na daňový úrad v mieste trvalého bydliska do 30. apríla 2011.

Právnické osoby môžu poukázať 1,5 % z dane v prospech jedného alebo viacerých prijímateľov 2 %, ktorí sú uvedení v **Zozname prijímateľov 2 % na daný rok**, pričom minimálna výška na jedného prijímateľa musí byť aspoň **8,30 Eur**.

Právnické osoby 2 % zo zaplatenej dane poukazujú priamo prostredníctvom **daňového priznania**, kde sú na to uvedené špeciálne kolónky. Ďalšie informácie

o venovaní 2 % vašich daní nájdete na www.rozhodni.sk.

Zoznam odporúčaných organizácií, ktorým môžete darovať 2 %:

Abigail: Vedie ženy k učeníkovaniu iných žien cez učenické programy a konferencie s praktickými semináriami. Na účet v minulom roku sa cez 2 % podarilo získať: 433,29 Eur.

Údaje: Obchodné meno (názov): Občianske združenie Abigail, adresa: Bajzova 24, 010 01 Žilina, IČO: 42054435, právna forma: občianske združenie.

Knižnica Katedry evanjelikálnej teológie a misie: Zabezpečuje priestory na štúdium a študijnú literatúru pre študentov.

Údaje: Obchodné meno (názov): Združenie evanjelikálnych cirkví v SR, adresa: Ružová 13, 974 11 Banská Bystrica, IČO: 37831178, právna forma: Účelové zariadenie cirkvi a náboženskej spoločnosti.

Kresťania v meste: Organizácia je širokou platformou pre spoluprácu kresťanských zborov a spoločenstiev z rôznych denominácií. Koordinuje varenie polievky pre bezdomovcov trikrát týždenne, organizuje vzdelávacie a evanjelizačné konferencie. Na účet v minulom roku sa cez 2 % podarilo získať 1798 Eur.

Údaje: Obchodné meno (názov): Kresťania v meste, sídlo: Východná ulica č. 7B, 831 06 Bratislava, IČO: 31749259, právna forma: občianske združenie.

IN Network Slovakia: Chata Račkova dolina, Chlieb nás každodenný a ďalšie projekty.

Údaje: Obchodné meno (názov): IN Network Slovakia, n.o., sídlo: Sokolská 12, 984 01 Lučenec, IČO: 37954130, právna forma: nezisková organizácia.

K2: Venuje sa práci so stredoškolskou mládežou v Bratislave a okolí v spolupráci so zborom BJB

Ján Szőllős

Palisády a BJB Viera. Organizuje letné anglické jazykové tábor YECY, kluby raz týždenne, víkendové pobytov a iné podujatia pre túto vekovú kategóriu.

Údaje: Obchodné meno (názov): K2; adresa: Zrinského 2, 811 03 Bratislava; IČO: 30788862; Právna forma: občianske združenie

Nádej deťom: Práca s rómskou mládežou a deťmi.

Údaje: Obchodné meno (názov): Nádej deťom, adresa: Horná Strieborná 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 31923305, právna forma: občianske združenie.

NEOS: Misia a práca s mládežou, napríklad DEPO kluby.

Údaje: Obchodné meno (názov): Občianske združenie NEOS, adresa: Černyševského 9, 851 01 Bratislava, IČO 37944401, právna forma: občianske združenie.

Rodina: Diakonia Bratskej jednoty baptistov v SR. Venuje sa rôznym formám pomoci tým, ktorí to potrebujú, najmä podpore seniorov. Na účet našej diakonie sa týmto spôsobom podarilo minulý rok získať 640,38 Eur.

Údaje: Obchodné meno (názov): Diakonické združenie Rodina, adresa: Poštová 57, 900 27 Bernolákovo, IČO: 30842956, právna forma: občianske združenie.

Viva Network: Zameriava sa na pomoc deťom v ohrození.

Údaje: Obchodné meno (názov): Viva Network Slovensko, adresa: Krajinská cesta 51, 900 21 Svätý Jur, IČO: 31787614, právna forma: občianske združenie.

Zivot bez závislostí: Prevencia a eliminácia alkoholovej, drogovej a iných foriem závislostí a ich dôsledkov.

Údaje: Obchodné meno (názov): Život bez závislostí, sídlo: Jahodná 5, 058 01 Poprad, IČO: 42000157, právna forma: nezisková organizácia.

Prosíme vás, aby ste využili túto možnosť a podporili 2 % svojich daní činnosť kresťanských organizácií. Vopred dăkujeme za vašu podporu.

Milí bratři a sestry,

Jménem prozatímní rady misijního odboru BJB Vás chci požádat o spolupráci. Tvoří se nové webové stránky misijního odboru a nám jde o praktické využití informací umístěných na těchto stránkách.

Chceme Vás proto požádat o informace týkající se misijních aktivit a evangelizačních akcí, které ve Vašem sboru děláte. Mohou to být jednorázové akce i dlouhodobější projekty. Smyslem shromázdění těchto údajů je poskytnout inspiraci a povzbuzení pro další sbory a služebníky. Pokud byste byly ochotni připojit i kontakt na osoby zodpovědné za danou službu, pomohly byste tak těm, kteří by se chtěli dozvědět něco více, popř. s něčím poradit.

Seznam Vašich misijních aktivit i s případnými kontakty zasllete prosím na emailovou adresu:

p.novosad@gmail.com Tyto informace budou následně zveřejněny na webových stránkách misijního odboru BJB.

Děkuji předem za Vaši ochotu a čas tímto strávený. Věřím, že i Vaše informace a zkušenosti mohou pomoci k rozšíření misijních a evangelizačních aktivit v dalších městech a sbozech BJB.

Za radu MO – Pavel Novosad
<http://misijniodbor.webnode.cz/>

Povzbudenie na ceste viery

D. Hanesová

O tom, že povzbudením v našom živote môže byť aj pohľad na Božie dielo v histórii, hovorí priamo Božie slovo. Napr. Deut 32, 7: „Rozpomeň sanadni minulého veku! Porozumejte rokom pokolenia a pokolenia! Opýtaj sa svojho otca, a oznámi ti, svojich starcov, a povedia ti!“

Ztohto motívov vznikla aj historic ká štúdia Lothara Nittnausa: **Baptisten in der Schweiz: Ihre Wurzeln und ihre Geschichte (Baptisti vo Švajčiarsku: Ich korene a ich dejiny)**, vydaná v Berlíne v roku 2004.

Ako hovorí autor: „**Poznanie vlastných dejín je veľmi dôležité pre rozoznanie opakujúcich sa problémov či ľažokostí, s ktorými zápasili naši predkovia.**“ To sa týka aj baptistov a dejín ich vzťahu k štátu, krstu uverivších v Krista a vyznavačskej charakteristiky jednotlivých členov baptistických zborov.

Úvod k tejto historickej monografii napísal Dr. Denton Lotz, bývalý generálny tajomník Baptisticej svetovej aliancie:

„S radosťou písem úvod k tejto významnej štúdie Lothara Nittnausa o dejinách vzniku baptistov vo Švajčiarsku. Vydaním tejto knihy sa zapína medzera v dejinách nemecky hovoriacich baptistov v Európe. Táto kniha objasňuje vzťah Švajčiarskych baptistov k širšiemu baptistickému hnutiu v Nemecku, Európe a vôbec vo svete.“

Lothar Nittnaus sa narodil v roku 1936 v Drážďanoch, pracoval najskôr ako mládežnícky baptistický tajomník v Nemecku, od ukončenia štúdia teo-

lógie v roku 1968 v Hamburgu slúžil ako baptistický kazateľ v niekoľkých zboroch v Nemecku a naposledy v Bazileji. Momentálne žije v Zürichu vo Švajčiarsku.

Hoci sa autor, ako už samotný názov štúdie hovorí, sústreduje predo všetkým na Švajčiarskych baptistov, publikácia obsahuje niekoľko dôležitých kapitol, ktoré sú veľmi dôležité pre dejiny baptizmu ako takého.

Svoju publikáciu začína pre-historiou baptistov.

Najskôr charakterizuje reformačné hnutie v Anglicku (John Wycliffe, William Tyndale) a Holandsku (Johannes Ruysbroek).

Pokračuje dejinami novokrstencov (anabaptistov) vo Švajčiarsku (Konrad Grebel, Felix Mantz, Jörg Blaurock, Wilhelm Reublin, Johannes Bröti), Nemecku (Hans Denck, Balthasar Hubmaier, Michael Sattler, Hans Hut) či Holandsku (Melchior Hofmann, Menno Simons a ī.). Detailnejšie životopisy niektorých z menovaných osobností prináša autor v prílohe.

Dôležitá pre dejiny svetového baptizmu je druhá kapitola venovaná vzniku a začiatkom baptizmu, počínajúc anglickými puritánmi/separatistami, skupinou okolo Johna Smytha a Thomasa Helwysa v Amsterdamе v rokoch 1607/08 – 1615, začiatkami baptistov v Anglicku od r. 1612 (Thomas Helwys, William Carey, Richard Blunt) a v Amerike od r. 1638 (Roger Williams, John Clarke), ako aj na európskom kontinente od r. 1820 (Johann Gerhard Oncken, Robert Haldane a ī.).

V ďalších kapitolách, ako aj v bohatých prílohách (61 strán) autor predstavuje jednotlivé zväzy baptistov v nemecky a francúzsky hovoriacich regiónoch a ďalej približuje podrobnejšiu históriu a štatistický prehľad členstva všetkých baptistických zborov a ich kazateľov v rokoch 1847 – 2003 vo Švajčiarsku.

Dieľo však zároveň predstavuje úvod do raných začiatkov novokrstenov a ich koreňov v predreformačnej dobe. Ide o vynikajúcu štúdiu prvých začiatkov baptistického hnutia od čias Johna Smytha a Thomasa Helwysa a predstavuje záber od Anglicka, Ameriky späť na európsky kontinent...

Časti venované dejinám baptistov vo Švajčiarsku ponúkajú cenné doplnenie celej mozaiky dejín baptizmu v nemecky hovoriacich krajinách, ale tiež francúzsky hovoriacich regiónoch Európy.

Dieľo, o ktorom hovoríme, je výsledkom niekoľkoročného systematického historického skúmania zdrojov vo viacerých archívach baptistických zborov, knižníc a seminárov v Nemecku, Švajčiarsku a Francúzsku, najmä Univerzitnej knižnice v Bazileji a v Onckenovom archíve v Hamburgu. Autor svoje informácie z druhotných zdrojov všetky overil a použil rôzne primárne zdroje späťne z niekoľkých minulých storočí, využívajúc svoje schopnosti čítať staré nemecke texty. V úvode k práci spomína aj problémy pri svojom výskume, s ktorými zápasil.

Mnohé baptistické zbyry napríklad nepokladali za dôležité zápisu do kroník či tvorbu štatistických databáz a pod. Viaceré obdobia v dejinách tak ostávajú akoby nepokryté primárnymi informáciami o dianí v baptistickom svete. Ďalším problémom bolo, že niektoré zdroje pokladajú ich majitelia za osobný majetok a neboli ochotní sa s nimi podeliť. Autor sa tiež snažil objektívne postaviť k materiálom, ktoré informovali o určitých udalostiach negatívne, kriticky. Snažil sa predstaviť reálny, nie ideálny obraz osobností a zborov, ktoré utvárali história najmä Švajčiarskeho baptizmu. Knihu môžu používať najmä tí, ktorí sa zaujímajú o históriu svojej vlastnej denominácie, ale tiež študenti teologických seminárov.

Dr. Lotz túto knihu pozitívne ocenil nasledujúcimi slovami:

„Predložená analýza by sa mohla stať veľkou pomocou baptistom, najmä vo Švajčiarsku, povzbudením k odvahе a rozhodnosti zvestovať Ježiša Krista ako cestu, pravdu a život aj v 21. storočí... Sme vďační za tento príspevok k vzniku baptistického hnutia...“

L. Nittnaus napísal túto knihu z pohľadu človeka, ktorý sa skutočne, úprimne zaujíma o cirkevnú história. Svedčia o tom aj jeho nasledujúce slová: „Myslím si, že poznávaním toho, čo sa udalo v histórii, sa človek môže lepšie rozhodovať dnes.“ Veľavravná je tiež jeho vnútorná túžba, vyjadrená v úvode práce: „Prosím Boha, aby požehnal dobrými myšlienkami a pochopením histórié tých, ktorí budú čítať a používať túto knihu.“

Listujúc v tejto monografii môžeme dakovať Pánu Bohu, že vo svojej nesmiernej múdrosti inšpiruje niekoľkých ľudí, ako to bolo aj v prípade Lothara Nittnausa, k túžbe povzbudzovať novú generáciu priponímaním Božej práce v histórii a prezentovaním vzácného dedičstva našich predkov.

Historie matka moudrosti

Vlastimil Pospíšil

Dostala se mi do rukou vzácná knížka od sestry Dr. Dany Hanesové s názvem "Dějiny baptistů ve Švýcarsku" od německo-švýcarského kazatele Lothara Nittnause. Stručně o něm píše sestra Dana Hanesová ve svém článku. Tato knížka mne velmi zaujala a je pro mne inspirující s ohledem na přehlednost popisovaných událostí. Když jsem do ní nahlédl, byť jen stručně, zaujal mne autorův postup popisování daných událostí. Seznamuje čtenáře s počátky baptismu, kořeny baptistů a dále se věnuje vlastním dějinám švýcarských a německy mluvících baptistů tak, že snadno najdete hledanou událost. Vystupují zde Baltazar Hubmayer, jeho statečná manželka a další osobnosti té doby. V další kapitole se věnuje všeobecně baptistům

Nalezená... poslední závět...

Ležím odložená a zapomenutá. Roky o mne nikdo nezavadil. I když, nevím, možná i někomu chybím, možná se někdo po mně i shání, ale sama nikomu do náruče nevlétnu.

Ve svém nemilém údělu mám jenom dvě malá potěšení: že ležím v suchu a teple a že zde nejsem sama. Se mnou sdílí podobný osud mé vzdálené příbuzenstvo, které je také svědkem krásných setkání. Ale trnu hrůzou, že nás někdo z půdy všechny najednou vyhodí na smetiště, aniž by se na nás blíže podíval.

Mým posledním přáním je, aby si mne někdo všiml. Jestli se tak stane, určitě přinesu radost mnoha lidem.

Tuto závět jsem dostal do rukou na počátku nového roku. Hned jsem si s ní nevěděl rady. Jak jí porozumět? Zvláště ve chvíli, kdy mi ji předal s velice vážnou tváří sám bratr kazatel Milan Kern, předseda VV.

Pochopil jsem až ve chvíli, kdy mi předal i další objemnější balík, který jsem si mohl rozbalit jako „opož-

Betelně zašitá

Milan Kern

Těmito slovy Brňané vyjadřují, když je něco důkladně schováno, je to k nenalezení. Chodíte, hledáte, opakovaně prohlížíte možná místa, někdy to už docela „hoří“, a přesto veškeré hledání je bezvýsledné. Nepomáhá ani zapojení více osob do hledání. Pak si řeknete: najdu to, až to nebudu hledat.

Tak nějak to bylo i s hledáním kroniky JASu. Léta ležela ve skříně v kanceláři tajemníka. Pak proběhly v kancelářích dvě rekonstrukce, včetně přestěhování kanceláře tajemníka. Aby nebyl pracovně omezen, vše proběhlo v době jeho dlouhých dovolených. Rekonstrukční a stěhovací práce prováděla řada brigádníků. Když pak později tajemník šel pro kroniku na známé místo, kronika zde nebyla. Nastalo pilné, ale bezvýsledné hledání. Díky hledání jsme v kancelářích do všeho nahlédl, také vyhodili nějaké zbytečnosti, ale po kronice žádná stopa.

Na chodbě u stropu jsou taková tajemná dvířka. Za nimi je nízký mezistropní prostor – při stavbě se prý počítalo s ním jako s možným úkrytem nelegální literatury. Při hledání jsem nahlédl i tam. Hned u dvířek byly dvě krabice od banánu plné magnetofonových pásků a audiokazet a dál už jenom tma a spousta prázdných krabic. Bylo mi jasné, že v tomto nepřístupném prosto-

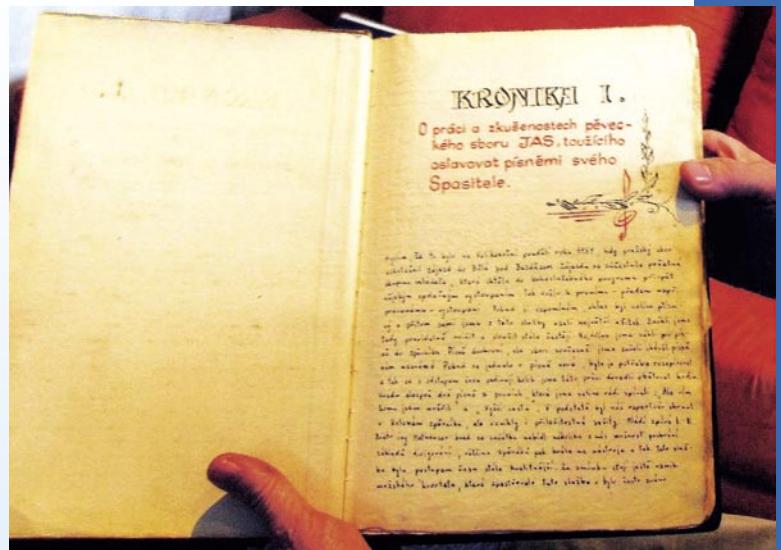
v různých zemích Evropy i v Americe. Kořenům baptistů, jako jsou Valdenští, se nevěnuje, ale to není jeho záměr. My, čeští baptisté, se Valdenským věnovat musíme. Jde o naše přímé teologické kořeny. Nicméně, tato kniha může být pro nás velkou inspirací a pomůckou v naší práci na poli historie. Práce historické komise BJB se rozbíhá. Budeme moci využít i tuto knihu - nepochybně nám bude přínosem.

Poznání dějin švýcarských a německých baptistů je pro naše sbory na Slovensku i v Čechách životně důležité. Jdeme-li v dějinách mezi Anabaptisty nebo baptisty, nemůžeme obejít Švýcarsko ani Německo. Baptismus k nám přišel z Německa - ať již přímo nebo oklikou. Přejí knize bratra Lothara Nittnause hodně úspěchu a užitku ze čtení, studia a přemyšlení nad ní. Kniha má v sobě silný náboj historický i duchovní. Čtenář se zde může seznámit s Božím dílem i mezi baptisty a to je třeba pro povzbuzení často připomínat.

děný vánoční dar“. Má radost v té chvíli neznala mezí. Nemohl jsem než děkovat a zase děkovat.

Jan Titěra

ru kronika nemůže být. Hledání jsem vzdal, ale předsevzal jsem si, že ten nepořádek jednou vyklidím. Před Vánocemi jsem si donesl pracovní oblečení, vlezl do prostoru (doslova v leže) a všechno vyklidil. Pak jsem se pustil do třídění magnetofonových pásků v krabicích, aby historická komise měla přehled, co je zachyceno na páskách. Postupně jsem se dostával blíž ke dnu a tam ležela KRONIKA. Nebýt mé práce pro historickou komisi, myslím, že by tam pobyla ještě pěkně dlouho.

Božie evanjelium

Peter Varga

Viera

Zijeme v náboženskej krajine, kde takmer každý „verí“. Preto sa stretávame s ľudskými predstavami o viere ako presvedčení, napríklad o tom, že Boh existuje, je dobrý, je láska alebo že každý niečo hľadá a niekde v tom nájde Boha.

Podľa Písma je však viera prijatie. „Ale tým, čo Ho prijali, dal moc stať sa detmi Božími, tým, čo veria v Jeho meno“ (J 1, 12). Áno, píše sa tu o ľudoch, ktorí majú tú charakteristiku, že prijali a veria. Viera nie je iba súhlas a vyznanie, ale prijatie. Môžeme súhlasiť s tým, že jedlo na stole je dobré, a pritom ho nezjest. Jedením prijmame stravu do seba a stáva sa našou súčasťou. Pán Ježiš vysvetlil Samaritánke, ktorá zvrhla rozhovor od živej vody k teologickej dišpute, že Boh je Duch (J 4, 24).

A keďže Boh je Duch, prijímame Ho vierou do svojho ducha. Nie náboženským obradom ani fyzickými úkonmi. Uverením sa stáva Kristova smrť našou smrťou, Kristovo vzkriesenie naším vzkriesením, Kristova spravodlivosť našou spravodlivosťou.

Tak funguje viera, ktorá je prijatím. Všetko, na čo hľadí Boh, je Kristus. Mimo neho nemá Boh na zemi záujmy. Preto musíš činiť pokánie a uveriť, aby v tebe prebýval Kristus.

Ak máš Krista, máš večný život (1J 5, 11 – 13)!

Už sa oň nemusíš usilovať, lebo Kristus v tebe má večný život. Môže sa stať potom človek ľahostajným voči hriechu, pretože o skutky vôbec nejde? Ak ďalej Pána nehľadá, tak áno, no na druhej strane ho bude Boh zvnútra premieňať a usvedčovať, vyslobodzovať z hriechu.

Ak nemáš vedomie hriechu, je najvyšší čas počúvať Božie slovo, činiť pokánie a uveriť. Príkladom uverenia je dobre známa postava, na ktorú sa

odvolal aj sám Pán Ježiš a tou je Noe. Noe mohol veriť všetkému o arche, aj tomu, že ona je tu na záchranu pred potopou, a predsa nemusel vstúpiť. Taká viera by ho nezachránila.

Viera je teda prijatie Spasiteľa, vstúpenie do archy. Archou je Kristus, preto sa po uverení krstíme. Môžeme prejsť vodou súdu, lebo sme už v Kristovi!

V žiadnom prípade nie naopak! Viera prichádza z počutia a počutie z Božieho slova (Rim 10, 17). Keď sa hlásia pravé evanjelium a človek je otvorený, Duch Svätý zjavuje človeku Pána Ježiša a cestu spasenia a dosvedčuje pravdivosť slov kazateľa. Tak vzniká viera.

Viera je dar takisto ako pokánie. Druhý list Petra 1, 1 sa začína takto: „tým, ktorí dostali s nami rovnocennú vieri“, epištola Júdu 3: „aby ste zápasili za vieri raz ta danú.“ Je možné prirodzene veriť tomu, že sa Boh vtelel, narodil z panny, zomrel za hriechy, vstal z mŕtvych, vystúpil na nebesia, posadił po pravici Boha a že príde znova? Tomuto môžeme uveriť len na základe osvetenia Ducha. Viera nie je vecou samou o sebe. Viera musí mať objekt.

Objektom je Ježiš Kristus a jeho spásne dielo. Naša viera nie je mŕtve náboženstvo, teologická doktrína ani učenie založené na tradíciiach. Našou vierou je sám Pán Ježiš Kristus! Ak máš Spasiteľa, si spasený. Ak nie, čin pokánie a ver! Neveríme na základe ľudských myšlienok či podaní, ale na základe Božieho svedectva: „Kto verí v Syna Božieho, má svedectvo v sebe; kto neverí Bohu, urobil Ho klamárom, pretože neuveril svedectvu, ktoré vydal Boh o svojom Synovi“ (1J 5, 10).

Preto: „všetko, čo nie je z viery, je hriech,“ lebo kto neverí, robí Boha klamárom! Ak si neuveril, všetka dobrota je pred Bohom „mŕtvy skutok“ (Žid 6, 1) a všetko správanie pramení z nepremenej mysle, ktorá odmieta Boha. Bohu nejde o tvoj názor, či súhlas, ale či máš Krista alebo nemáš.

Uvideli sme, že spasenie je zdarma, pretože Kristus naplnil Boží zákon svojím spravodlivým životom. Bol ukrižovaný, pretože On niesol trest za naše hriechy. Dielo spasenia je dokonané, už len čaká na tvore prijatie. Kto toto evanjelium odmieta, čaká ho spoznanie toho, že nenaplnil Boží zákon (pretože Boh určuje štandard, nie človek). Čaká ho trest, pretože Boh je spravodlivý.

Čo získame uverením?

1. Odpustenie hriechov
Sk 10, 43; Sk 26, 18
2. Obmytie
(zmena stavu pred Bohom)
1Kor 6, 11

3. Posvätenie 1Kor 6, 11
4. Ospravedlnenie
Gal 2, 16; Rim 3, 28; 1Kor 6, 11
5. Zmierenie Rim 5, 10
6. Narodenie z Boha
J1:, 12 – 13; 1J 5, 1
7. Večný život J 6, 47; J5, 24
8. Svätého Ducha Ef 1, 13
9. Slobodu Gal 5, 1; J 8, 36
10. Spasenie

Všetko sme teda dostali v Kristovi. Už sa nemusíme viac o nič usilovať, aby sme si zaslúžili spasenie. Potrebujeme však zakúshať viac z toho, čo sme dostali.

To znamená duchovne rásť, prijímať zdravé biblické učenie, mať zdravé cirkevné spoločenstvo. Amen!

Prosba

Môj Bože, dej mi, prosím, sílu a nauč mne byť náročným. Náročným k sobě, ke svému dílu.

K svým myšlenkám,
k svým postojům,
k svým bližním,
k svému okolí.

I když to někdy krutě zabolí,
já chci své dluhy znát.
Musím své dluhy znát!

Pak teprve je mohu zaplatit,
pak mohu se jich vystříhat.

Doved' mne, prosím, k prameni a nauč z něho pít.

Jen tehdy bude láska rozkvétat,
jen tehdy bude píseň znít,
když k Tobě budu pospíchat.

I přes bodláky,
přes trní,

když povede mne cit,
který mě s Tebou svazuje,
když povede mne cit,
kterým jsem k Tobě připoután,
pak poučím se ze svých chyb.

Doved' mne, prosím, k prameni a nauč z něho pít.

Jarmila Dybová

Pomoc obětem humanitární krize v Kyrgyzstánu

10. června 2010 vypukly civilní nepokoje mezi Kyrgyzy a Uzbeckou menšinou v oblasti u Uzbeckých hranic. Oficiální zprávy uvádely 250 mrtvých a přibližně 290 000 lidí bez domova. Mnoho Uzbeků žijících v Kyrgyzstánu muselo uprchnout do sousedního Uzbekistánu.

Ruská baptistická jednota podala zprávu EBF a BWA, že Baptistická jednota Kyrgyzstánu žádá o finanční pomoc pro oběti nepokojů. Kancelář EBF poslala výzvu všem členským jednotám a partnerům EBAid.

Ke konci července byly na účet EBF zaslány částky v celkové hodnotě **16 842,51 Euro**.

Ruský tým navštívil města Osh a

Jalal-Abad a následně po dal zprávu, že jen v samotném Oshi bylo zničeno na 1 500 domů. Nemocnice byly přeplněné a špinavá voda a jídlo způsobovaly epidemie. Mnoho Uzbeků bylo traumatizováno strachem a odmítlo opustit své komunity. K mnohým z nich se proto humanitární pomoc vůbec nedostala. Po návratu do Moskvy předal tým zprávu vděčnosti Kyrgyzských baptistů za neočekávanou podporu. Tým podal zprávu o tom, jak se tato první část pomoci v Kyrgyzstánu rozdělovala přesně a rozumně. Kupovaly se nutné věci, které se rozdělovaly potřebným.

V říjnu 2010 jsme z Kyrgyzstánu obdrželi tento dopis:

Drazí bratři a sestry!

Děkujeme Vám srdečně za modlitby a za morální a materiální podporu. Situace je stále napjatá. Právě nastává předvolební závod; do voleb do parlamentu se přihlásilo 29 stran a všichni se snaží získat moc. Provizorní vláda a její bezpečnostné síly zůstávají nečinné; nepokoje, vykrádání a prodej ukradeného majetku jsou velmi časté.

Na jihu je situace ještě horší. Ti, kteří jsou u moci, odmítají pomoci obětem nepokojů, které jsou stále bez příjmu a bez domova a nedávají trpícím jakoukoliv naději do budoucna. Přesto všechno nás Pán vede a my děláme, co můžeme, abychom pomohli. Stále rozdáváme potraviny, oblečení, boty, prášek na praní a tak. Mnoho dětí bylo bez oblečení a školních pomůcek, a tak jsme jim kupili školní oblečení, batohy, sešity, knihy a psací potřeby. Pomohli jsme asi 1 000 dětí. Celý projekt nás stál přibližně 18 000 USD.

Ve spolupráci s mezinárodními organizacemi jsme začali stavět domy, ačkoliv se to zdá být velmi náročné. Ceny stavebních materiálů se zvedly o 100% a jejich doprava na místo z údolí Chisky se zdá nemožná, kvůli zátarasům různých zvláštních jednotek na silnicích. Náklady na stavbu jsou díky tomu vyšší, než jsme předpokládali. Nyní pracujeme na stavbě osmi domů v Bazar Korgonu. Jeden z nich už je dokončen a dva další budou dokončeny příští týden. Zároveň začneme stavět další tak, abychom v Bazar Korgonu neustále pracovali na osmi až deseti domech.

V Jalal-Abadu jsme začali opravovat dva domy poničené ohněm. Nejobtížnější je stavba v Oshi, a proto jsme se tam rozhodli stavět prozatím jen pět domů. Tento týden nakoupíme a přepravíme nutný materiál a stavbu bychom chtěli zahájit příští týden. Modlete se, aby nám Pán Bůh s tímto záměrem pomohl.

Ohledně finančních zdrojů: k dnešnímu dni jsme na stavbu domů utratili více než 40 000 USD; z toho 80% na stavební materiál a 20% na dopravu a platy pracovníků.

Ještě jednou Vám děkuji za modlitby a za finanční podporu této práce.

Předseda misie „Paprsek Naděje“,
Genrikh Foth
říjen 2010
(redakčně kráceno)

Ženu statečnou kdo nalezne? Je daleko cennější než perly.

Př 31,10

Statečnou ženu v našem sboru máme. Už dlouho. Přivedla ji tam kdysi její milá babička. Snad poprvé to bylo na kroužek pletení či vyšívání, kde se tehdy vyráběly věci pro dobročinný bazar. Pak chodila Miluška do nedělní školy a později do sdružení mládeže. Jako mladá dívka vyznala ve křtu svoji víru v Pána Ježíše a od té doby ho následuje každý den.

Na Něho se naprosto spolehlala. On přece nejlépe ví, co každý z nich potřebuje.

Žena statečná. Uzdravila se.

Po návratu ze sanatoria se zapojuje aktivně do práce vinoohradského sboru jako učitelka v nedělní škole. Zdravotně se jí daří tak dobře, že chodí cvičit. Ještě donedávna byste ji mohli vidět ve vinoohradské sokolovně nebo v bazénu.

Později se stává pracovnicí na baptistickém ústředí a také tajemnicí odboru sester. Byla zvolena členkou Evropského svazu baptistických žen, Dlouhá léta tlumočila mnohá kázání zahraničních hostů nejen v Praze. Překládala program Dne baptistických žen a také program Světového dne modliteb. Psala články, úvahy, dopisy. Vzpomíná, jak jednou – v době komunistické éry – byla povolána na policii kvůli článku v Rozsévači s nadpisem „Říká blázen v srdeci svém: Není Boha.“ Ateističtí úředníci byli očividně naštvaní, že je autorka článku tak hanlivě pojmenovala. Ta jim ovšem na místě otevřela Bibli a doložila, že onen nadpis není její výmysl, ale slova žalmisty Davida napsaná před třemi tisíciletími (Ž 14,1). Žena statečná.

Je to naše vzácná sestra Milada Pohlová, která oslavuje 8. února 2011 své devadesáté narozeniny. Všem prozradím, že je v obdivuhodné fyzické i psychické kondici. Pravidelně přichází do nedělních shromázdění, na biblické hodiny i na modlitební chvíle. Vždycky včas. Pokud je třeba, doprovází na klavír společný zpěv.

Žena skromná a statečná.

Připojím ještě poznámku sestry

Zorky z našeho sboru: Díky dlouholetým modlitbám sestry Milušky se její syn Pánu Bohu neztratil...

Naši milé oslavenkyni upřímně přejeme Boží požehnání a také, ať se při ní naplní slova z pera Izaíše proroka, 40,31: Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jako orlové, běží bez únavy, jdou bez umalení.

Jana Kubaňová

Sedemdesiatka brata kazateľa J. Stupku

Z Božej milosti sa dožívaš sedemdesiatky, aké máš pocity, prekvapuje Ta toto „číslo“?

Žijeme a napredujeme v čase, ale čas akoby nás niekedy predbiehal. Nechceme uveriť „číslu“, rokom, ktoré nám už odmeral.

Aj ja som prekvapený, sedemdesiatka prišla rýchlejšie, ako som čkal.

Pre staršiu generáciu je charakteristické s tieňom nostalgie spomínať na mladost. Musíme dať pozor, aby sme neboli oklamaní myšlením doby, že na zemi nemôže byť nič lepšie ako mladost, krása a zdravie. Božia pravda je ľudskejšia a vernejšia k fenoménu života: „Bežím k cielu, na to, čo je za mnou, zabúdam...“ Alebo: „Nás vonkajší človek sa ruší, ale vnútorný sa obnovuje deň čo deň.“ Ak žijeme vierou, dôležitejšia ako telesná kondícia je obnova vnútorného človeka. Len takto sa môže prejavovať cez nás Božia sláva, takto ovplyvníme dobrým spôsobom život blíznych a nebudeme vo vlastnom zbere neužitočnými sluhami.

Čo pokladáš za svoje najdôležitejšie rozhodnutie v živote?

Neviem, ktoré najdôležitejšie rozhodnutie mám spomenúť. „Dôležitých“ rozhodnutí v živote je veľa. Ak sa modlíme: „Staň sa tvoja vôle, ako v nebi, tak i na zemi,“ potom dôležitých rozhodnutí môže byť v jednom dni aj niekolko. Majme vždy

Vyprávěla nám, jak ráda by bývala po maturitě studovala medicínu. Za nacistické okupace byly ovšem zavřeny vysoké školy. Odjíždí do Velké Británie, kde se zdokonaluje v angličtině. Po válce se vrací do Československa, kde na ni čeká její snoubenec. Přáním rodičů spíše bylo, aby zůstala v zahraničí. Nevitali totiž režim, který právě přicházel. Jistě se však těšili ze svatby své dcery i později ze svých dvou vnoučků.

Mladá maminka po čase onemocněla tuberkulózou, musela svou rodinu opustit a dlouhodobě se léčit. Své děti, svého manžela i sebe poručila do náruče svého Spasitele.

na pamäti, aj keď prosíme, „staň sa tvoja vôľa“, ešte sme sa nezbavili vôle svojej. Neradi sa jej zriekame. Zaprieť seba samého, vziať svoj kríž a nasledovať Pána je možné len pod pôsobením vzácneho daru milosti.

Predsa spomieniem aspoň jedno dôležité rozhodnutie, ešte dôležitejším bolo hámam pre moju manželku. Pri vstupe do manželstva opúšťala nielen svojich rodičov a svoje vyštudované povolanie, ale keď sa rozhodla žiť na Slovensku, stala sa mi vernou manželkou a pomocníckou a dobrou matkou našich štyroch detí.

Ked sa pozrieš späť na roky kazateľskej služby, rozhodol by si sa znova pre toto povolanie?

Ak by som meral rozhodnutie pre kazateľskú službu úspechmi, bohatými a viditeľnými výsledkami, možno by som pri rozhodovaní zaváhal. Neviem, čo by som robil, keby som dostal možnosť zopakovať si život. Môžem ale povedať, že v kazateľskom povolaní som získal neobyčajnú skúsenosť a vztah k zjavenému Božiemu slovu. Tu by som nemohol váhať ani na chvíľu. Spätné pozerám kriticky na moju službu sprostredkovania evanjelia, má byť podávané smelo v presvedčivej jednoduchosti a v Božej moci, tu len pokorne hovorím: Pane, moja spásu je v tvojich rukách, bud mi milostivý. Byť kazateľom alebo jednoducho svedkom o nezaslúženej Božej milosti je viac ako život sám.

Spomeň v krátkosti zby, v ktorých si ako kazateľ mal možnosť slúžiť.

Začínal som ako praktikant pri bratovi kazateľovi Michalovi Kešjarovi (bol predsedom BJB) vo velkom nesvadskom zbere. Popri tom som sa musel zamestnať v továrni v Komárne. Býval som v rodinách miestneho bratstva a čakal som na systemizovanie zberu, kde by som mohol nastúpiť. V r. 1973 po svadbe sme sa s manželkou nastáhovali do Popradu, kde som nadalej popri civilnom zamestnaní vypomáhal v zbere. Na uvoľnený zbor sme čakali ďalších 5 rokov. V novembri 1978 už nasledovala kazateľská služba v zbere Miloslavov na tzv. plný úvazok 12 rokov a ďalších 12 rokov v Klenovci. Po odchode do dôchodku v roku 2002 som slúžil ešte 4 roky na čiastočný úvazok v mojom materskom vavrišovskom zbere. Tu som nadalej z Božej milosti v pohotovosti a vďaka radosti i potrebnej sviežosti môžem tu i v okolí vypomáhať ako kazateľ.

Bratom a sestrám, ktorí sedávali pod mojou kazateľou, patrí s odstupom času ešte väčší obdiv a úc-

ta, že aj pri mojich rôznych nedostatkoch a osobných zábranach sa správali voči mne i mojej rodine v duchu evanjelia, ako keby sme vždy patrili do ich zborovej rodiny. V ničom dobrrom sme nemali nedostatok. Srdečná vďaka!

Pracoval si v rôznych komisiách pri Rade BJB, aj v redakcii časopisu, ako si spomínaš na túto prácu?

Nikdy som nemal dojem, že môžem zastávať niektoré zo spomenných úradov v našej BJB, ale rešpektoval a prijímal som návrhy, príp. voľbu do nich, lebo v cirkvi neboli dostatok pracovníkov.

Účasť a služba na celocirkevnom poli rozšírili môj obzor. Osobnejšie som mohol vnímať širšie súvislosti kazateľskej služby. Zastávať nejaký úrad a dobrým spôsobom sa angažovať, meniť veci k lepšiemu je oveľa ľahšie, ako nedostatky len komentovať. Naučil som sa, že to, čo nemôžem alebo neviem napraviť investovaním svojho času a osobným nasadením, sa nesmie nikdy stať témou prázdnych, lacných rečí.

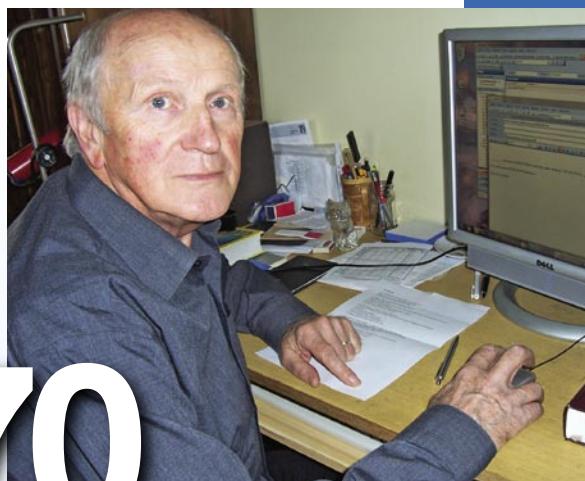
Ako vnímaš súčasnosť BJB v SR a čo by si jej želal do budúcnosti?

Len malú poznámku k dobovej zálobe „spievania chvál“, pričom sa v niektorých zboroch odkladajú naše spevníky „Bratské piesne“. Spieva sa z nich málo alebo s nezáležitým ocenením duchovného dedičstva, ktoré je v starých piesňach stále živé. Nás spevník obsahuje poklady ešte z obdobia reformácie, ale i z bližšej minulosti duchovného prebudenia. Piesne môžu osloviť a nadchnúť aj mladých kresťanov k uctievaniu a prežívaniu vztahu lásky s Pánom.

Hlbka a autentickosť duchovného zájtku autorov piesní je umocnená skvelým poetickým i hudobným obsahom. Hľadajme spoločne odpoveď na otázku, či súčasná „generácia chváľ“ bude ešte poznáť piesne z bratského spevníka, aby mohla štafetu piesňovej pokladnice minulosť podať aj ďalšej generácii.

Ešte chcem povedať, že vysoký nárok nášho Pána na posvätený život by sa nemal končiť dôrazom na osobné obrátenie a svätosť jednotlivého človeka. Listy apoštolov nás varujú pred sebeckým prijímaním spásy: „Každý z nás nech myslí na svojho blížneho... veď ani Kristus nemal záľubu v sebe“ (R 15, 2 – 3). Ustrnút v sebaľubosti a krvíkom okom hľadieť na slabosti, prípadne opakovane prehry spolubratov určite nie je prejav duchovnej zrelosti. Lebo bez milosrdenstva, trpežnosti a trvalého hľadania toho, čo je dobré pre iných, sa vzdávame požehnania, ktoré Pán pripravuje pre celé spoločenstvo zboru, pre cirkev.

Luďom bolo vždy vlastné porovnávať sa, sútažiť a zlepšovať svoju výkonnosť. Aj v cirkevnom zbere je potrebná sútaž. Ale v cirkvi má oblasť súťaženia iné pravidlá, kedže

70

súťaživosť je oslobozovaná aj od tých najmenších sebeckých prvkov: „My silní, povinní sme znašať slabosti nevládnnych a nie v sebe mať záľubu (R 15, 1). Alebo: „Nehľadajme každý len svoj prospech, ale aj prospech iných“ (F 2, 4). Prial by som nám, aby s posväteným životom pribúdalo v BJB súťažiacich aj v tejto oblasti.

K. Kv.

Venyercsán László

(prel. K.Kv)

Bože, chcem Ti podakovať...

Bože, chcem Ti teraz podakovať za milosť,
Za vystretné dlane, za otvorené dvere -
Za všetko, čo k Tebe púta ma,
Drží a hýbe, za slnko i mesiac.

Bože, chcem Ti teraz podakovať za milosť,
Za roky, za život,
Za dúhový most nádeje,

Kde moje meno do Knihy života zapísané je.

KRST VO VAVRIŠOVE

správa formou dialógu

Igor Čonka

Na úvod podotýkam, že fotka modlitebne vôbec nie je aktuálna!

Ale celkom dobre vystihuje atmosféru... nemyslís?

Ked už hovoríme o atmosféri, tak je potrebné uviesť, že v to ráno bolo vo Vavrišove -5 stupňov s relatívnu vlhkosťou...

Počkaj... Našou úlohou nie je zhodnotiť všetky fakty. Ide nám o to, aby sme zachytili, čo sa diaľo.

To je jednoduché. Počet krstencov: 2. To je jasné aj z fotografií. Zbor: Ružomberok. Kazateľ: Igor Čonka.

Začiatok bohoslužieb: 10:02. Úvodné privítanie, spoločná pieseň č. 15...

Ak si myslíš, že všetkých zaujímajú iba suché fakty, si na veľkom omyle. Asi dôležitejšie je to, že v modlitebni sa stretli ľudia, ktorí chceli byť pri tomto výnimočnom kroku do duchovného života. Úvodná pieseň sústredila

ľudí na Božiu prítomnosť, čo ešte viac umocnili chvály...

...apropo chvály. Môžem podotknúť, že z hľadiska definície ide o nepresný pojem. Ale to je asi na dlhšiu diskusiu. Témou príhovoru ku krstencom a zboru bol „Krst ako prvý krok“ a po spoločnej piesni nasledoval samotný obrad krstu ponorením.

Hovoríš o tom, akoby išlo iba o obyčajnú záležitosť – bola to jedna z najkrajších chvíľ v životoch Mišky Šramovej a Jakuba Ferenčíka. Verejne vyznali vieru v Pána Ježiša a to nehovorí o ich pocitoch. Na túto udalosť budú spomínať do konca života. Neuvedomuješ si, aké to bolo dôležité?

Samozrejme, že to bolo dôležité, ale nechcem odvádzat pozornosť čitateľov citovými výlevmi. Takže potom nasledovali modlitby za krstencov, priania krstencom a večera Pánova. Po piesni sestry

Večeře seniorů v Ostravě

Jsme vděční za sestry a bratry dříve narozené v našem sboru. Již tradičně v adventní době jsme pro ně připravili vánoční večeři s typicky českým pokremem (bramborový salát a smažená ryba). I když toto setkání bylo již 11. prosince, mělo

vánoční atmosféru i poselství. Zaznělo krátké slovo o smyslu příchodu Pána Ježiše a výzva k Jeho osobnímu přijetí. Zazpívali jsme si i vánoční písň a na závěr byly rozdány obrázky, které připravily naše ses-

try. Jsem rád, že toto setkání již zdomácnělo v našem sboru. Věřím, že to nebylo jen příjemné posezení u dobrého jídla, ale i vzájemné povzbuzení ve víře v Pána Ježiše.

Erik Poloha

POČÚVAJ

www.radio7.sk

rádio 7
rádio pre život

Sateliitné a internetové vysielanie pre vás:

- spravodajstvo
- svedectvá zo života
- duchovné úvahy
- kresťanská hudba

Banská Bystrica **107,7 MHz**

Počúvajte nás a podporite naše vysielanie

satelia Astra 3A

Ak sa vám naše vysielanie páčí, podporite nás.
Tatra banka č.ú. **2629010483/1100** VS 50.

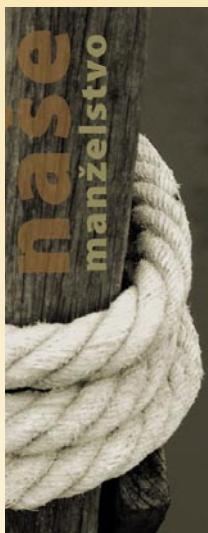

Zľava pre nových predplatiteľov

Získejte predplatné časopisu Rozsievač za polovičnú cenu. Každý, kto si objedná nás časopis do 31. 3. 2011 dostane 50 % zľavu na predplatnom.

Cena ročného predplatného na jedného predplatiteľa v akcii je na Slovensku:
jednotlivci 6,75 Eur + poštovné 3,5 Eur = 10,25 Eur
zbory 6,75 Eur + poštovné 0,6 Eur = 7,17 Eur
 v Česku v akcii na jedného predplatiteľa
jednotlivci 170 Kč + poštovné 140 Kč = 310 Kč
zbory 170 Kč + poštovné 18 Kč = 188 Kč

Redakcia

KROKY K MANŽEĽSKÉJ INTIMITE I.

...AKO SI BYŤ BLIŽŠIE

CHATA RAČKOVÁ

Račkova dolina

3.-6. marec 2011

(štvrtok 19.00 hod. – nedeľa 13.00 hod.)

1. téma: **INTIMITA V MANŽELSTVE**
2. téma: **10 TOP POTRIEB**
3. téma: **EMOCIONÁLNY POHÁR**
4. téma: **UZDRAVENIE BOLESTÍ**
cez upokojenie, vyznávanie a odpustenie

Cena kurzu – ubytovanie, strava, pomôcky, občerstvenie: 120 €

Viac informácií: tel. 0905 622 900
e-mail: nasemanzelstvo@nasemanzelstvo.sk, ivan@sina.sk

Predplatné časopisu **Rozsévač/ Rozsievač** na rok 2011

Cena Rozsievača pre rok 2011 ostáva vďaka Bohu nezmenená 1,35 EUR. Pre odberateľov je výpočet predplatného na jeden kus nasledujúci:

Slovensko

- jednotlivci 13,5 EUR + poštovné 3,5 EUR = 17 EUR
v tomto čísle nájdete aj poštovú poukážku, ktorou môžete platbu vykonáť
- zbory 13,5 EUR + poštovné 0,6 EUR = 14,1 EUR

Cesko

- jednotlivci 340 Kč + poštovné 140 Kč = 480 Kč
v tomto čísle nájdete aj poštovú poukážku, ktorou môžete platbu vykonáť
- zbory 340 Kč + poštovné 18 Kč = 358 Kč

Ostatné zahraničie

13,5 EUR + 27 EUR poštovné

Uvedené predplatné si vždy vynásobte počtom odoberaných kusov

Redakcia

Slúžil a svietil na Božiu slávu

Z príhovoru na rozlúčkovej slávnosti s Vladimírom Dvořákom

Text: J 2, 26

Náš brat Vladimír Dvořák slúžil a svojím životom služby svietil na Božiu slávu. V dnešnom čase "rýchlokvasených" celebriť, ľudí, ktorých označujú za hviezdy, je úžasné, že môžeme vidieť na svedectve jeho života, že sa to dá, že sa dá žiť život hviezdy, ale nie tej mediálnej, ale takej biblickej, v zmysle prečítaného Slova.

Nie, ani on neboli dokonalým človekom. Vedel o sebe, že je omilostneným hriešníkom, mal svoje chyby, nedokonalosti a viedol svoje zápasy.

Žil a prežil vŕtaný život, lebo už v mladosti odovzdal panstvo nad svojím životom Pánovi Ježišovi Kristovi. Uveril, že Pán Ježiš Kristus zomrel na golgotskom kríži aj za jeho hriechy. Tomuto Pánovi sa rozhodol verne a obetavo slúžiť celý svoj život a nie len Mu slúžiť, ale Ho aj nasledovať.

Podľa jeho vlastného svedectva sa ho veľmi dotkla už v mladosti výzva Pána Ježiša: "Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje, a kde som ja, tam bude aj môj služobník. Ak mi niekto slúži, toho Otec poctí."

(J 12, 26).

Hoci všeestranná služba Pánovi v cirkvi, v zbore, bola charakteristickou črtou nášho brata Vladimíra, nebola to pre Noho len povinnosť, ale slúžil rád a s láskou. Nechcel len slúžiť, chcel aj nasledovať Pána, chcel sa mu podobať, byť ako Kristus. Preto slúžil skromne, nečakal a mnohokrát ani nedostal adekvátnu pozemskú odmenu. Tie prvé

dve časti výroku napĺňal počas svojho pozemského živo-

ta – slúžil a nasledoval Pána. Teraz Pán naplnil svoje zaslúbenie s touto výzvou spojené a svojho služobníka vzal, aby bol s Ním v nebeskej vlasti a aby dostal slúbenú poctu od Nebeského Otca.

Neviem ako vy, ale ja, vidiac svedectvo života brata Vladimíra Dvořáka a ďalších svedkov viery, ktorí nás už predišli do nebeskej vlasti, tiež túžim žiť takým životom, aby na jeho konci mohli mať ľudia, ktorí budú na mňa spomínať, podobnú rozlúčkovú slávnosť, akú máme my dnes, aby mohli oslavovať Boha za život prežitý na Jeho slávu.

Mohli sme prijať hojne požehnania od Boha cez život nášho brata Vládu.

Zrejme budeťe so mnou súhlasiť, že rád sa zúčastňoval slávností, kde sa Boží ľud spolu stretol a oslavoval Pána.

Určite je rád aj tejto našej slávnosti, ale on už vie, že je to len taký nedokonalý predobraz, ochutnávka tej skutočnej oslav, na ktorej on je už prítomný a možno netrpezlivo čaká, až sa pripojíme k nemu a ďalším našim milým, ktorí nás predišli, a budeťme spolu oslavovať v Nebeskej vlasti spolu s naším Pánom v príbytkoch, ktoré Pán prichystal všetkým, ktorí v Noho veria.

Ján Szöllős

10. 5. 1923 – 5. 2. 2011

Vladimír Dvořák

Vejdi, služebníku věrný

Vživotě je mnoho loučení. Loučíme se na krátkou, delší nebo na dlouhou dobu. Díváme se do kalendáře, zaškrtneme datum, kdy se zase sejdeme, někdy nám data nevychází, něco se nám postaví do cesty a my musíme měnit svůj časový plán. Když se lidé mají rádi, pak vyhlížejí čas shledání. Pak je zde ještě jedno loučení a shledání, ale to my neovlivníme. Při loučení roníme slzy, naše srdce se nám rozbuší. Smutek z loučení někdy neutíší ani vzdálenost, ani čas, není na to lék. Potom přijde shledání, ale to již nebudu popisovat, na to nemám. Na této zemi se k tomuto shledání nedá nic přirovat. Po našich drahých, s nimiž jsme se rozloučili, zůstanou fotografie, možná předměty, které měli rádi a především zůstanou vzpomínky.

Kdybych měl popisovat své vzpomínky na bratra Vládu Dvořáka, pak by mi obsah Rozsévače nestačil. Ve svém životě jsem s Vládou prožil mnoho krásného. Nemohu zapomenout na setkávání v Miloslavově a Bratislavě, jsou blízko sebe. Jak často jsme spolu bývali i s jeho manželkou Růženkou, to se také nedá spočítat. Deset let jsme spolupracovali při vydávání Rozsévače. Spolupráce s Vládou a Růženkou se nedá k ničemu přirovat. Tak mnoho jsem se od nich naučil! V roce 1989 jsme spolu pobývali na dovolené téměř měsíc. Den co den jsme spolu cestovali a letáli letadly od našich hranic po Moskvu, Jasnu Poljanu, rodiště L. N. Tolstého, Ural, značnou část Sibiře! Viděli jsme spolu mnoho krásného, setkali jsme se s lidmi nad míru krásnými a vzácnými.

Nejen s Vládou, ale i s jeho otcem, kazatelem Josefem Dvořákem, jsem měl velmi krásné obecenství. Když bratr kazatel J. Dvořák přijel do Bratislavu, téměř vždycky byl u nás v Miloslavově. Jeho kázání se nedalo zapomenout.

Ačkoliv Vláda kvůli své nemoci již několik let nedocházel do redakční rady, v duchu byl mezi námi. U tvorby Rozsévače stál od okamžiku, kdy začal časopis znova vycházet, a to je již přes čtyřicet let. Věřím tomu, že když se před Vládou otevřela brána věčnosti, uslyšel hlas, který dobře znal. Hlas jeho Pána a Spasitele Ježiše Krista: „Jeho pán mu odpověděl: Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána.“ (Mat. 25, 21).

Vlastimil Pospíšil

Za Vládom

Prvýkrát som sa s Vládom stretol v Ostrave. Bolo to na konci druhej svetovej vojny. Za neustáleho dunenia diel a sústavného bombardovania. Ako osemnásťročný mládenec bol som odtrhnutý od rodiny.

Nasadili ma na nútené práce. Mali sme odstraňovať škody spôsobené bombardovaním.

Mojím útočištom bol ostravský zbor, v ktorom kazateľom bol v tom čase Vládov otec Josef Dvořák. Vláda, ako čerstvý maturant, pracoval už ako úradník. Nepamätam sa v akej firme, len viem, že som k nemu počítoval úctu, aj keď neboli vekovo oveľa starší. Pôsobil na mňa svojím rozhľadom a vzdelanosťou. Teplesší vzťah mi prejavovala jeho staršia sestra Blaženka a Iva Vaňková, s ktorou ma zblízovalo hnutie v skautingu.

Po oslobodení spod nacistického teroru sa mi otvoril svet a možnosť študovať na strednej kamenosochárskej škole v Hořiciach.

Po maturite ma brat Stáňa Švec pozval do Prahy. V tom čase tam vojenčil Janko Šaling. Stretli sme sa v zbere BJB Na Topolce.

Zhodou náhod bol v Prahe aj Vláda Dvořák. Slovo dalo slovo a jedno pekné nedeleňné popoludnie sme sa vybrali člnkovať na Vltavu. Vláda už bol po štátnych skúškach na Masarykovej univerzite v Brne a ja som sa chystal na Vysokú výtvarnú školu do Bratislavu.

Ked' sa to Vláda dozvedel, položarom i polovážne ma poveril dozorom nad Ruženkom Žiaranovou, do ktorej bol zaľúbený a ktorá sa tiež chystala na štúdium do Bratislavu. Nebola to ľahká úloha, ako by sa na prvy počas zdalo. Ruženka bola veľmi obletovaná a ja som bol vo veciach ženských sŕdc veľmi neskúsený. Vláda, ako som zistil, to s dozorom mysel väzne. Rozvinula sa medzi nami bohatá korešpondencia. Vzniklo medzi nami nevšedné puto dôvernosti. Niektoré listy ešte stále uchovávam. Viala z nich

nielen zaľúbenosť, ale mali v sebe aj duchovný rozmer. Pre tú jeho kultivovanosť sa mi Vláda stal vzorom.

Neskôr, keď sa Vláda so svojou veľkou láskou oženil a pristáhal sa do Bratislavu, naše vzťahy prerastli do rodninného priateľstva.

Pôsobili sme spolu niekolko rokov v redakcii Rozsievača, riešili sme a budovali vzťahy v zbere svojou účastou v staršovstve. Dokonca sme bývali na jednej ulici a často sa navštěvovali. Boli sme spolu na dovolenkách doma i v zahraničí a máme chalupy v tesnej blízkosti vo Vavrišove.

Priateľská atmosféra našich rodín formovala aj vzťah našich detí i vnúčat. Tieto priateľské vzťahy pretrvávajú až do tretej generácie.

Toto všetko píšem so slzami v očiach, pretože tieto riadky nediktujú len moje spomienky, ale realita nášho zborového spoločenstva, ktorá nie je vždy dokonalá, pretože ani naše životy takými nie sú.

Napriek zložitosti našich pováh a charakterov, pod vplyvom evanjelia, prerastajú do priateľstva. Sú do kladom, že evanjelium Ježiša Krista je mocou, ktorá pod vplyvom Ducha Svätého spája ľudí rôzneho obdarovania.

Milý Vláda, možno si nevedel, akým si mi bol veľkým vzorom, ako si ovplyvnil môj život už tam v Ostrave, ked' som zatúžil sa Ti vyrovnať a ísť študovať. Dovtedy som školu nenávidel. Nechcel som si namáhať hlavu.

Ked' si zhudobnil moju báseň

Dakujem Ti, že si bol a skrížil si moje cesty a zahrnul ma medzi svojich priateľov.

Juraj Hovorka

Spomienka bývalého technického redaktora a sadzača Rozsievača

Môj brat v Kristu Ježišovi mi pri stretnutiach v našej spoľočnej práci na duchovnom poli podal ruku.

Pri tomto dotyku rúk som cítil, že tento brat **je tu, pri mne**.

Pri pohľade na jeho tvár som **videl milý úsmev**.

Z tohto úsmevu som zistil, že **má o mňa záujem**.

Po chvíliku mi povedal **niekolko láskavých slov**.

Tieto slová ma vždy **povzbudili**.

Toto sa opakovalo pri našich pracovných stretnutiach od roku 1969 veľa-veľa rokov, každý mesiac niekolko krát. A takto spolu povzbudení sme počas tých mnohých rokov s veľkou láskou pripravovali zvest evanjelia nášho Spasiteľa formou tlačeného slova.

Tento brat v Kristu Ježišovi, ktorý **mi podal ruku, milo sa usmieval a mal láskavé slovo**, bol **Vladko Dvořák**.

Vladko, **dakujem Ti za tento krásny úsek môjho života.**

Ludovít Betko

Modlitba, pozdvihol si aj túto stránku mojej túžby vzoprieť sa krízovému stavu duše a privinúť sa k evanjeliu Ježiša Krista.

Čriepky zo stretnutí s bratom Vladimírom Dvořákom

Pár spomienok na profesora Vladimíra Dvořáka začнем skúsenosťou zo stretnutí pri cvičení spevokolu v bývalej zhromažďovacej sále BJB na Vysokej ulici. Sedával som v tenore vedľa tohto milého brata. Vedel som, že je to bývalý gymnaziálny profesor a ja som bol

delenia Univerzitnej knižnice v Bratislave.

Prinášal som mu na posúdenie nie len notový materiál, ale aj odborné texty, aby ich spracoval, teda posúdil pre našu predajnu. On sám neraz zariadił odkúpenie mnohých materiálov pre archív tejto knižnice. Opäť pri týchto stretnutiach to bol človek skromný, zhvorčivý, aj keď svojím vzdelaním a rozhľadom mohol mať právo na iné jednanie.

Dovolím si aj osobnú spomienku na deň sobáša s mojou manželkou, keď bol brat Vladimír Dvořák naším svadobným šoférom. Manželia Dvořákovci boli prvý hostia u nás po narodení našej prvorodenej dcéry.

Ako kazateľa košického zboru BJB ma neraz

požiadali o prípravu článkov do časopisu Rozsiveač. Vedel som, že by mali mať požadovanú obsahovú kvalitu a vedel som, akú majú mať formu. Ale ako na to, to som sa dozvedel až od brata Vladimíra Dvořáka. Ukázal mi moje články – po jeho korektúre to bolo červené more. Nesúdil ma, ale mi ľaskavo vysvetľoval, čo a ako treba robiť. Takéto skúsenosti som získaval aj pri služobných návštěvách Bratislavu, keď som neraz u nich nocoval. Podľa toho, kolko materiálu mal odloženého bokom, bolo zrejmé, že tak pristupuje aj s inými autorom. Niektoré články od základu prepracoval, v iných zmenil štýlistiku. Nešlo teda len o gramatickú úpravu. Osobne mu za túto výchovu ďakujem.

Chcem pripomenúť slovo Písma svätého z listu Hebrejom 13. kapitoly, 7. a 8. verš: „*Pamäťajte na tých, čo vás viedli a hľásali vám Božie slovo... Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naseky.*“

Dnes už málokto vie, že brat Vladimír Dvořák bol nielen synom kazateľa, ale aj riadne ordinovaným kazateľom Božieho slova. Zvesť evanjelia Ježiša Krista počulo z jeho úst veľa poslucháčov.

Toto evanjelium bolo nielen osobou skúsenou brata Vládu, ale aj náplňou jeho života.

Pripomína Pána Ježiša, ktorý nám v minulosti získal smrťou na križi spasenie, dnes nám ho ponúka, aby sme v budúcnosti mohli tráviť večnosť v Jeho blízkosti.

Žil pre svojho Spasiteľa a teraz vyznávame, že už je s Ním. Na toto stretnutie sa svojím životným postojom k sebe a k iným pripravoval a tešil.

Dakujeme nášmu Bohu a Pánovi za dobro, ktoré nám skrže pozemský život nášho brata Vladimíra Dvořáka daroval.

Juraj Pribula

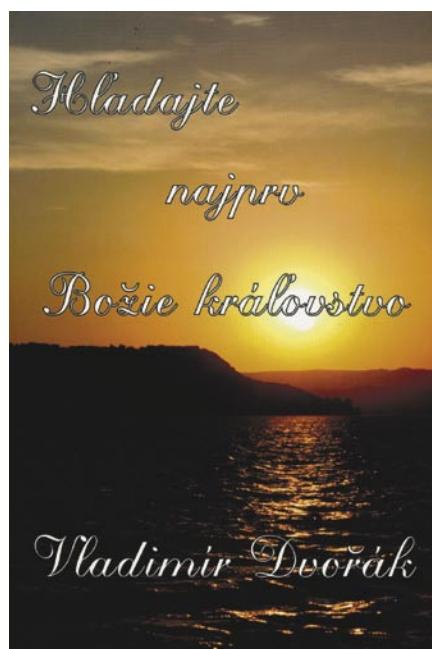
v tom čase gymnazista. Tento vážený človek sa ku mne správal ako k sibrovnému. Hovorili sme o otázkach mojej školy, môjho súkromného života, aj o mojej vieri a práci v zboze.

Vážil som si jeho záujem o šestnástročného mládežníka, a dodnes rád spomínam na chvíle rozhovoru medzi nácvikom piesní. Neskôr, keď som pracoval v Slovenskej knihe v predajni Antikvariát, navštevoval som pracovne prof. Vladimíra Dvořáka, vedúceho Muzikologického od-

V decembri 2009 bol brat Vladimír Dvořák na slávnostnom bratislavskom zasadnutí Redakčnej rady časopisu Rozsiveač naposlasy...

V tom istom roku vydal Vladimír Dvořák knížku - Hľadajte najprv Božie kráľovstvo - ako výber z úvah, kázní a článkov pre Rozsiveač, ktorí s láskou pripravila jeho manželka Ružena Dvořáková.

Táto knížka obsahuje aj autorov životopis a rozsiahlu bibliografiu príspevkov Vladimíra Dořáka uverejnených v časopise Rozsiveač od roku 1969.

Zázračné rozsievanie

Sbratom Dvořákom som mal česť spolu-pracovať v redakčnej rade Rozsievača desať rokov. Bol to plodný a krásny čas nielen pre časopis, ale aj pre mňa.

Brat Dvořák so svojou manželkou mali k práci redakcie a k celému časopisu vreľý a rodičovský vzťah v pravom slova zmysle. Oni sa oň starali so všetkou silou, láskou a chránili ho ako ozajstné dieťa. Spomínam si na zápalu, keď začiatkom deväťdesiatych rokov hrozilo, že Rozsievač zanikne, a viedli sa diskusie o jeho význame. Išlo samozrejme o peniaze, ale aj o význam zachovania dvojjazyčnosti časopisu. Rozsievač v tomto zápase obstál aj vďaka obetavému nasadeniu brata Vladimíra a Ruženky.

Verím, že práve nadšenie a doslova mladícky zápal pre službu boli najdôležitejšimi vlastnostami, ktoré umožnili, aby v priebehu desiatich rokov prešiel Rozsievač zásadnými grafickými a obsahovými zmenami, ktoré z neho urobili časopis zodpovedajúci dnešnej dobe a požiadavkám našich zborov. Boli to zmeny prebiehajúce s takou intenzitou, že v histórii Rozsievača k nim nenachádzame paralelu s výnimkou času, keď nás časopis vznikal.

S obdivom som hľadal na snahu manželov Dvořákovcov držať krok s dobou. Brat Vladimír s manželkou Ruženkou investovali svoje sily do toho, aby sa naučili pracovať s počítačom a internetom a mohli efektívnejšie komunikovať s prispievateľmi a redaktormi. Umožnili, aby sa celý proces prípravy presunul do digitálnej podoby. Podporovali všetko, čo Rozsievaču pomáhalo byť lepším a zaujímavejším. Pritom nikdy nestrácali svoju odbornosť v redaktorskej a jazykovej oblasti, ktorú robili mimoriadne kvalitne a precízne, a na veci sa v prvom rade snažili hľať cez Božie kritériá.

Som Bohu veľmi vďačný, že som mohol pracovať po boku brata Vladimíra. Bol Božím služobníkom v správny čas na správnom mieste. Veľa som sa prostredníctvom neho naučil a často mám pocit, že dosiahnuť jeho kvalitu práce je pre mňa nemožné... O to viac cítim zodpovednosť vo svojej práci a je mojom túžbou, aby sme ako redakcia dokázali niesť odkaz brata Vladimíra Dvořáka a rozvíjať túto službu na Božiu slávu.

Vďaka, brat Vladimír.

Stano Kráľ, šéfredaktor

Rozloučení s Vladem Dvořákem

**Kdo věří ve Mne,
bude žít i kdyby zemřel.
J 11,25**

Tak žiješ, Vlado, v slávě svého Krále.

Korunu slávy, jíž Tě korunoval,
složil jsi v úctě k Jeho svatým nohám
a nechceš už nic více, než zůstávat s Ním stále.

Skončila časná pouť v tom slábnoucím už těle.
zmizely bolesti a setřeny jsou slzy.
Věříme, že se s Tebou sejdeme zas brzy,
až i nám otevře se náruč Spasitele.

Děkujem za Tebe drahému Pánu,
že dovolil nám dýchat s tebou stejný vzduch.
že směli jsme tě znát a mít tě rádi,
že pojila nás Jeho krev a Jeho Duch.

Co zaséval jsi z lásky, dál tu roste,
tvá slova, písni i svědectví prosté.
Od Pána již jsi vzal odměnu za svou práci,
když Doma vítal Tě a vinul k svému srdci.

Budeš nám scházet, mezera tu zeje,
stýská se všem po úsměvu Tvém, hlasu.
Leč nelze podřízen, co Pán si nárokuje,
co pozemského mění v nebes krásu.

Není to loučení, ač smutek srdce svírá.
Za smrt a za hrob hledí naše víra.
Ta věčná pouta lásky nad smrt silnější
nás spolu vážou víc, než všecko vezdejší.

Tož vzhůru srdce! Také jdeme Domů
průzračnou vodu pít a jíst ovoce stromů,
co jejich listí lékařstvím je pro všecky národy.
Pak zůstaneme také navždy v té říši slavné svobody.

Ludmila Hallerová

Foto z rozlúčkovej pobožnosti 12. 2. 2011 - L. Kešjar

Pane, si skrytý

Pane, si skrytý.

Skrytý pred očami ľudí
skrytý myšlienkam filozofov
a posmievačov
skrytý očiam davu
ktorý žiadostivo kričí o zázrak
áno
si skrytý aj mnohým veriacim
ktorí vo svojej trúfalosti tvrdia
že Ťa chápu

že Ti rozumejú

a pritom nevedia

čo je to súcit

čo je milosrdenstvo

čo je pokora

čo je to rozdať sa iným

nemyslieť na seba

byť velkorysý, ako Ty.

Pane, kto ťa pochopí?

Môže Ti niekto skutočne porozumieť?

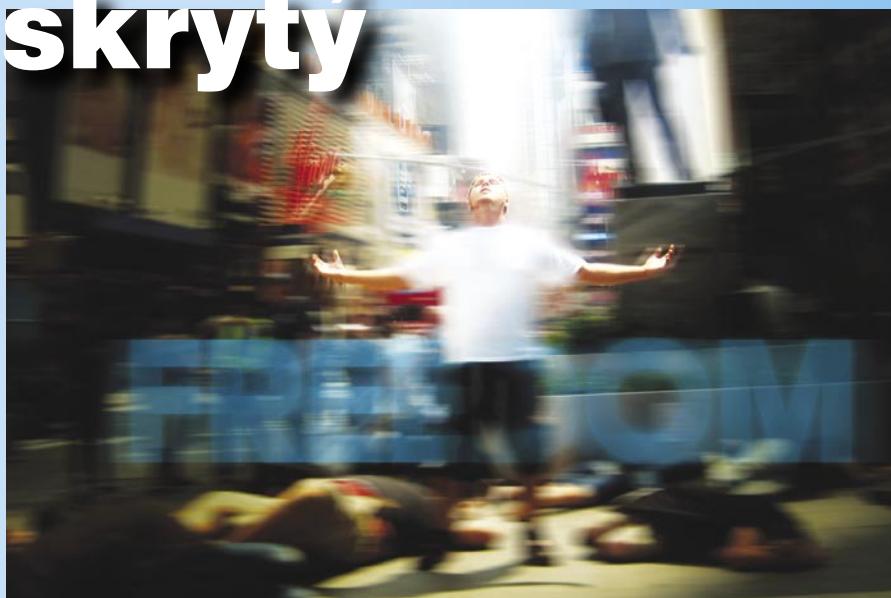
Snáď iba ten, kto nespyšnel na svojej ceste

kto si privela o sebe nemyslí

kto pochopil s Pavlom

že Tvoja moc sa dokonáva v slabosti.

Miloš Kondač

Za fotografie publikované v tomto čísle pekne dăkujeme.

Ich autormi sú:

R. Bohuslav, J. Hrivňáková, L. Kešjar, V. Malý, A. Vrana,

www.creativemyk.com, www.christianphotos.net,

BigPhoto a archív redakcie.

ZRINKO

Detská príloha časopisu

Rozsievac
Rozsévač

ročník 9

Belší ako sneh

Pribeh na pokračovanie

(Podľa materiálov Detskej misie upravila
Miriam Kešjarová)

Rovnako ako Annetta neznášala Luciena, ani Lucien nemohol vystať Annettú. Neznášal to premúdrnené dievča so svetlými vlasmi a modrými očami, ktoré sa tak veľmi odlišovali od jeho tmavých vlasov a očí. Annetta mala v škole vždy najlepšie známky, kým Lucien bol zvyčajne na chvoste triedy. Nenávist nerobila Lucienovi žiadne problémy. Nemal otca. Mama často potrebovala pomoc na malej farme, a žiadala o ňu svojho syna. Lucien sa vzpíral, pretože sa nemohol hrávať len ako ostatní chlapci, a naviac nemal poriadne korčule. Aj keď bolo pravdou, že ani Annetta nemohla mať tieto veci, a tiež musela ľahko pracovať, pretože nemala matku, napriek tomu vyzerala vždy veselá, akoby ju to netrápilo. A pre toto ju Lucien nenávidel ešte väčšmi.

Lucien premýšľal o týchto veciach, kým jeho sane leteli po snehu do školy.

Pretože nedával pozor, zrazu vleť rovno do Annettíných saní na ceste blízko ich domu. Strčil ju rovno do hlbokej priekopy. Keď vystrašená Annetta konečne nabrala dych, začala kričať: „Ty nemotorný somár! Čo nevidíš, kam ideš?“ Lucienovi bolo ľúto, čo spôsobil. Určite nechcel Annettú hodíť do snehu. Otočil sane a vrátil sa, aby Annette pomohol. Ale tá kričala ešte viac: „Zmizni a nechaj ma! Nepotrebujem tvoju pomoc!“ Lucien nahnevane odvrkol: „Nemusíš tak škriedať, ako keby som ťa išiel zabiť. Tak si vylez von sama.“ A ponáhľal sa preč, zanechájúc Annettú v priekope. Keď Annetta konečne dorazila do školy, bol na ňu žalostný pohľad. Nos a oči mala modré od zimy. Ruky mala doráňané a knihy celkom premočené. „Čo sa ti len stalo, dieta moje?“ spýtal sa učiteľ.

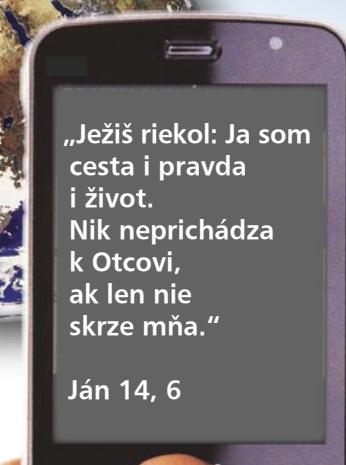
Annettú doma učili, že nie je správne vymýšľať si nepravdivé príhody, ale keď zbadala Luciena, ako

sedí vo svojej lavici suchý a pekne v teple, začala plakať. „Za to môže Lucien! Sotíl ma do priekopy a potom odišiel. Nechal ma tam. Ledva som sa odtiaľ dostala.“ Annettine oči iskrili od nenávisti k Lucienovi.

Ani chlapci, ani dievčatá netušili, že Annetta je rovnako podľa ako Lucien. Annetta bola vždy šikovná a pekná. Každý si

SMS
pro Tebe
a Tvou
modlitbu
v tomto
měsíci

Ján 14, 6

o nej mysel, že je to skvelé dievča. Ved zastala miesto svojej matky pri malom bratovi. Ale Boh, ktorý hľadí na srdce, videl, že duch nenávisti a neodpustenia v Annettinom srdci je veľmi veľký. Aj keď to nedávala najavo, Boh vedel, aká je Annetta vo vnútri. Lucien sklonil hlavu, zatiaľ čo všetci naňho nenávistne zazerali. Keď učiteľ napokon vytiahol trstenicu a Luciena ſhou vyšľahal, nenávist k Annette naplnila jeho nešťastné srdce až po okraj. Tichý hlas vravil Annette aj Lucienovi, že nie je správne prechovávať v srdci nenávist. No ani jeden z nich nechcel tento hlas počúvať. Lucien odchádzal zo školy posledný.

Ťahal za sebou sane a štveral sa na kopec smerom k ich chalupe. Prechádzal aj popri mieste, kde ráno zvalil Annettú do priekopy. Pravda je, že to nespravil náročky. Aj keď by to možno rád urobil i úmyselne. Teraz mu však nebolo ani trochu ľuto toho, čo sa Annette stalo.

Čo bude ďalej s Lucienom? Dozviete sa v ďalšom pokračovaní napínavého príbehu.

(Převzato
z časopisu Kroky)

Šeptem...

Ahoj holky a kluci,

v minulém čísle jsme si povídali o WITCHkách a mně přišel jeden zajímavý email. Jedna čtenářka si myslí, že kamarádky WITCH vlastně nebezpečné nejsou, ale že za vším stojí zlí lidé, kteří časopis napsali a namalovali. Tak pojďme společně prozkoumat, jak to vlastně je. Téma dnešní 13-té komnaty: DÉMONI a ANDĚLÉ.

Nejsme tady sami...

Bůh stvořil nejen naši zeměkouli a všechno živé a neživé, co je na ní, ale Bůh je také Stvořitelem všech duchovních bytostí. Když shrneme vše, co je v Bibli psáno o pekle a dáblově, zjistíme, že od počátku dábel proti Bohu nestál. Byl stvořený k chválení, velebení a uctívání Nejvyššího. Ve svém srdci se však povýšil a proti Bohu se vzbouřil.

On a třetina nebeských andělů, která se ke vzpouře připojila, již nikdy nebudou moci být v Boží přítomnosti. Je pro ně připraveno ohnivé jezero, až se naplní čas.

Převrácené srdce

Dábel je v Bibli nazýván také Satanem a jeho služebníkům říkáme démoni. V jeho úmyslech není nic dobrého. Jeho srdce je plné hříchu a nenávisti. Nezáleží mu na tvém štěstí a spokojenosti. Důkazem je mimo jiné příbeh Adama a Evy. Nebyl to totiž nikdo jiný než dábel, kdo jim našepтал, aby neposlechli Boha a pojedli ovoce ze stromu poznání dobrého a zlého. A povedlo se. Člověk se dobrovolně rozhodl, že se postaví na hadovu – tedy dáblovu stranu.

Prohraný boj

Řádového boja ani démonům nemůže být odpuštěno a nemohou být zachráněni a spaseni tak, jako lidé. Jeho konec – věčné zatracení – je nezměnitelné. Je to prohraný boj. Proto zuří a snaží se, aby se zlo, nenávist, nepokoj, lži, podvody a vraždy co nejvíce rozšířily po celém světě. Aby lidé nemohli okusit Boží dobrotu a lásku a aby také oni svoji věčnost strávili oddělení od Boha – v pekle.

Jde mu o to, aby lidé byli zaměstnáni vším možným – televizí, počítačem, prací, slávou, úspěchem, hojností peněz... a na Boha neměli čas myslit. Jde mu o to, aby lidé nepotřebovali Pána Ježíše a aby pohrdli Jeho obětí na kříži.

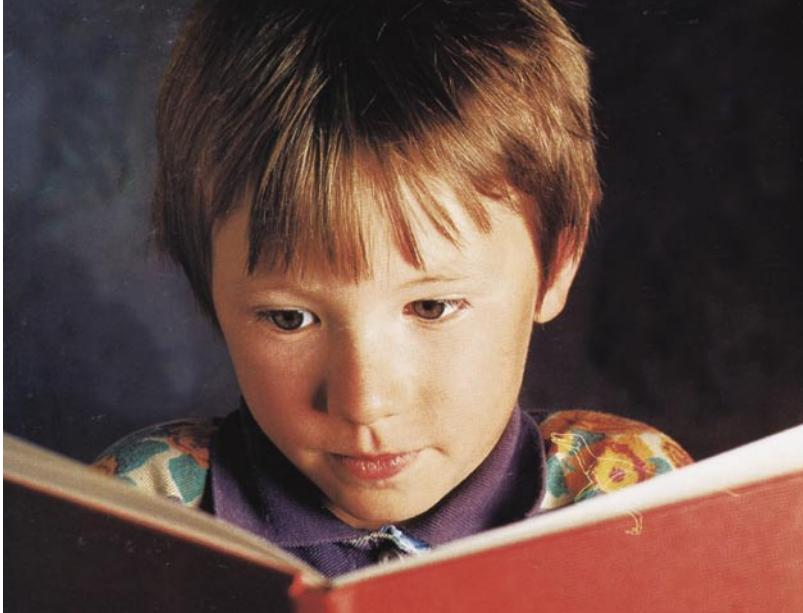
Služebníci Boží

Duchovním bytostem, které zůstaly věrní Bohu, říkáme andělé.

V Bibli se nejčastěji setkáváme s anděly – posly, kteří lidem přímo zjevují Boží vůli a dávají jim jasné příkazy, co mají dělat, aby tuto Boží vůli naplnili (např. Marie a Josef). Kromě toho také často čteme o tom, že andělé mají příkaz od Boha chránit naše kroky nebo nás spánek. Zvláštním případem byla služba anděla proroku Danielovi, který byl vhozen do lví jámy. V tomto případě měl za úkol zacpat tlamy hladovým lvům. I v dnešní době jsme jako věřící lidé pod ochranou a péčí této Božích služebníků.

„Zlí“ a „hodní“ lidé

Možná si myslíte, že podobným způsobem můžeme rozdělit lidi. Vrazi, zloději a podvodníci – to jsou ti, kteří poslouchají démony. A my, „hodní“ – my si zasloužíme ochranu andělů... To by se nám líbilo, že? Ale pozor! Tak to není. Musíme si uvědomit, že každý člověk, který se na této planetě narodil a ještě narodí (tedy TY i JÁ), jsme skrze Adama a Evu na straně poraženého – tedy

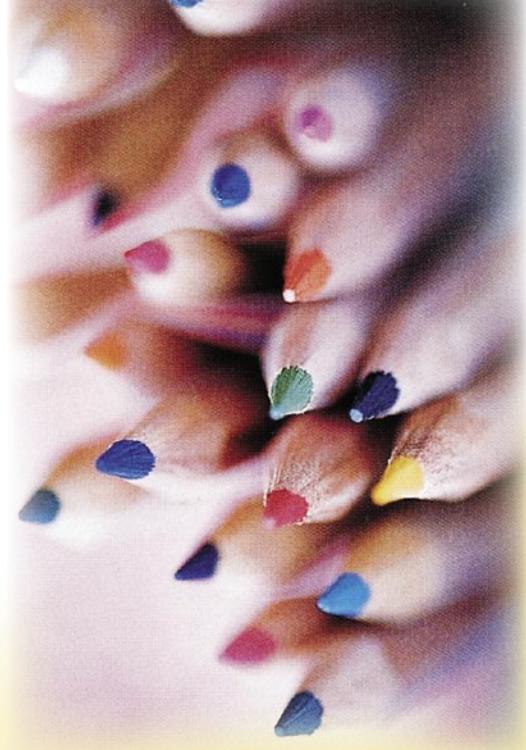
na straně dábla. Naše srdce je od přirozenosti hríšné a vztah s Bohem nemáme žádný. Jediným spravedlivým trestem je pro nás, tak jako pro dábla, věčné oddělení od Boha.

Dokonalý plán záchrany

Bůh nás však velmi miluje a nepřeje si, aby kdokoliv z lidí skončil na stejném místě jako Jeho nepřítel. Vymyslel tedy způsob, jak nás zachránit. Poslal na svět svého Syna Pána Ježíše. Když se Ježíš v Betlému narodil, byl opravdu jediným narozeným člověkem na zemi, který hrích nezdědil, ani nikdy nezhřešil. Čistý a dokonalý. A byl to právě On, kdo na sebe mohl vzít ten můj i tvůj hrích a nechat se ukřižovat – potrestat smrtí – místo nás. Jednou provždy nad dáblovým svodem v zahradě Eden zvítězil. A každému, kdo Ježíši Kristu své hríchy vyzná, On je odpustí. Je jich v Božích očích zbavený, je čistý.

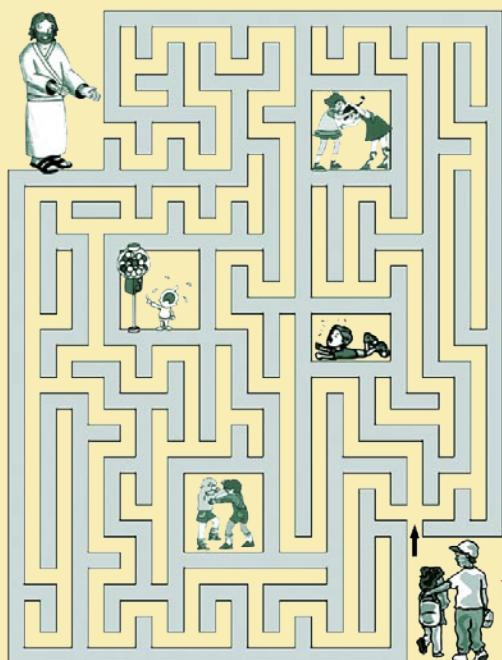
Cesta k Bohu je volná!!!

Bludisko

Nájdi cestu k Pánovi Ježišovi.

► Omaľovánka – hádanka

Pozri sa na obrázok a skús porozmýšlať, s kým sa Pán Ježiš rozpráva. (Ak nevieš, prečítaj si z Biblie Evanjelium podľa Jána, 3. kapitolu, verše 1 – 3.)

Ako sa volá muž na obrázku?

Čo mu povedal Pán Ježiš? (Ján 3, 3)

Ako sa môže človek znovuzrodiť? (Ak to nevieš, porad sa s rodičmi alebo s paní učiteľkou v besiedke.)

NAŠA BESIEDKA

Milí kamaráti,

chceli by ste predstaviť vašu besiedku v Zrnku?

Ak áno, poprose vaše pani učiteľky a rodičov, aby vám pomohli napísť krátku správu o vašej besiedke – kolko detí chodí k vám do besiedky, čo zaujímavé robíte, aké veselé príhody prežívate, čo sa vám na besiedke páči alebo nepáči. Nezabudnite priložiť aj niekolko fotografií. Verím, že sa nebude hanbiť a napíšete nám.

Listy a fotografie posielajte na adresu

rozsievac@baptist.sk.

Pripíšte heslo: **NAŠA BESIEDKA**.

Tešíme sa na vaše listy! Vaša Mirka

